XXXV. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. NOVEMBER 29.

– Sajnálom, drágám, de most a minőséget kell előtérbe helyezni a mennyiséggel szemben...

Várnai György rajza

Magyarázat nincs

A történetek hitelét egyik szenvedője tanúsítja. Ha nem ismerném, magam sem hinném. A szereplők: adva van egy tehetséges kutató és annak családja. A fiatalember meghívást kap az Egyesült Államokból, hogy egy esztendőre ott folytassa tevékenységét az általuk megadott, de érdeklődési körébe vágó területen. A szükséges engedélyeket, támogató hozzájárulásokat megkapta – beleértve az útlevelet is –, és készült az útra.

A szerződés szerint pénzt a meghívó, a helyszínen ad. De hát nekiindulni egy fillér, azaz dollár nélkül, az nagy könnyelműség. Így hát kérésére a Nemzeti Bank engedélyezett 30 dollárt, azzal a feltétellel, hogy visszaküldi. Eltelt egy hónap és a csekk a 30 dollárról megérkezett a Nemzeti Bankhoz, illetve az itthon maradt feleséghez, aki ennek birtokában bement a bankba, hogy felvegye az előzetesen kifizetett hatszáz forint feletti összeget. Igen ám, de a csekken a férj nevét tüntette fel az amerikai bank, és hiába szerepelt rajta magyarul „előleg-visszatérítés", közölték, hogy csak a férj veheti fel. Előkerült hát a személyi igazolvány, ami a házasfelek együvé tartozását igazolja. Közölték: ez nem elegendő bizonyíték. Sebaj, így a feleség, behozom a házassági anyakönyvi kivonatot. De a banknak ez sem volt elég. Azt javasolták: írjon a férj az Egyesült Államokban egy meghatalmazást, amelynek két ottani tanúja igazolja, hogy ők valóban férj és feleség! De hát ott nem ismeri senki családi állapotunkat – mondta döbbenten a feleség. Ez lehet igaz – felelték –, de akkor is ez az egyetlen mód. – Jó – hangzott az érdekelt válasza –, és az itt fekvő pénz kamatozik?

Ugye, az erre kapott felvilágosítást nem is kell leírnom. Mit is mondhatnék. Fogadjuk el az amerikai szóvivők időnkénti mondatát: no comment!

Fellegi Tamás

Családos ország

Kezdetben vala a kiscsalád, meg a nagycsalád. Ezek tagjai kivétel nélkül emberek voltak, csupán az életkorukban mutatkozott némi eltérés. Majd elkövetkezett az a pillanat, amikor a népi demográfia fejlődésének eredményeként bekövetkezett a családrobbanás. Lakószobánkba bútorcsalád költözött, a konyhaszekrényekbe edénycsalád, a tűzhelycsaládok tagjai közül viszont már csak valamelyik gyereket vagy szülőt engedtük be, átlátszó módon helyhiányra hivatkozva. Amióta valakinek megpattant az agyában valami, amit némi rosszmájúsággal ötletnek nevezhetnénk, azóta még szőnyeget is csak a szőnyegcsaládtagok szétválasztása és valamelyikük örökbefogadása árán vásárolhatunk. Ha körülnézünk a világban, még sokféle együttest, kollekciót, csoportot stb. nevezhetünk el így, bár némelyikkel ajánlatos vigyázni. Mert például a rozscsalád gyermekei nem az anyarozstól származnak, az ágycsaládból csupán a gyerekágy jöhet szóba, apa és anya nélkül. Bajban lennénk a csavarcsaláddal is, hiszen anyacsavar van, apacsavar nincs, tehát gyerekcsavar sem jöhet a világra. Az utcacsaládból csak az utcagyerek fogalmát ismerjük, a könyvcsaládból az anyakönyvet és a gyerekkönyvet (az anyakönyv magányosan neveli gyermekét).

Vérszemet kapva, a jövő nyárra kértem a Balatonhoz egy családi beutalót. A SZOT-családtól.

Marthy Barna

Szerencse gépesítéssel

Huszonkét esztendeig úgy sorsolták a lottó nyerőszámait, hogy egy nagy gömbbe beleöntöttek kilencven kicsit, egy forgatókar segítségével kicsit megpörgették, aztán puszta kézzel kihúztak egy golyócskát. Abban volt a nyerőszám. Maradi módszer, nem szabad 1979 végén az olimpiai lottó számait ilyen több évtizedes, manufakturális eszközökkel sorsolni – gondolták vagy a sorsolás gazdái, vagy más tevékeny elmék, vagy együttesen. Így születhetett meg a lottószámokat sorsoló impozáns gép, amely a november 14-i, tévékamerák előtti húzáson mutatkozott be. A százéves Bánki Donát Műszaki Főiskola centenáriumi ünnepségeinek valami megkésett kis utórezgéseként is felfoghatjuk a masina bemutatását, mert a tanintézet egyik kollektívája készítette el, egyik szakembere pedig elmagyarázta működésének lényegét, meg azt, hogy kétállású kapcsolóval lehet működtetni, sőt áramkimaradás esetén – mint a verklit – kézzel kell tekerni, s még villamos gépkezelői tanfolyam sem kell hozzá.

Tanúi lehettünk az első sorsolásnak. Nagyhírű sportolók kapcsolgattak, a gép fáradtan pörgette a pingponglabdákat, amelyeket végül puszta kézzel igazítottak el a helyükön, s így gépi segítséggel tudtuk meg: ismét nem találták el azokat a számokat, amelyeket korábban ikszekkel jelöltünk szelvényeinken –, csak így, gépi erővel kicsit bonyolultabb és hosszabb volt az egész, mint kézzel.

Néztem a lassú masinériát, amint lustán kibökött magából egy-egy labdácskát, s nem tudtam feleletet találni arra, vajon mire jó, mivel jobb a korábbi gyakorlatnál. Karinthy műtyúkszeme elbújhatna mellette.

Benedek Miklós

Egy fő, az nem fő

Csak ne olvastam volna az illetékesek nyilatkozatait, talán nem is csodálkoznék... Hogy min? Elmondom.

November 11-én, vasárnap, délután két órakor – megéhezvén – betértem a Fehér Galamb vendéglőbe. (Cím: I., Szentháromság tér 9–11.) Ahogy beléptem, az előtérben egy finommodorú, szemüveges úr emelkedett fel ültéből és vizsgálódva végigmért. A ki nem mondott kérdésre – bár merő formalitásnak véltem, hiszen a teremben jól láthatóan számos szabad hely volt – közöltem, hogy ebédelni szeretnék. Az említett úr megkérdezte: hányan vagyok? Bevallottam, hogy egyes-egyedül. Erre felhő árnyékolta be az arcát. Borongósan ismételte: egyedül? Akkor nehéz lesz...

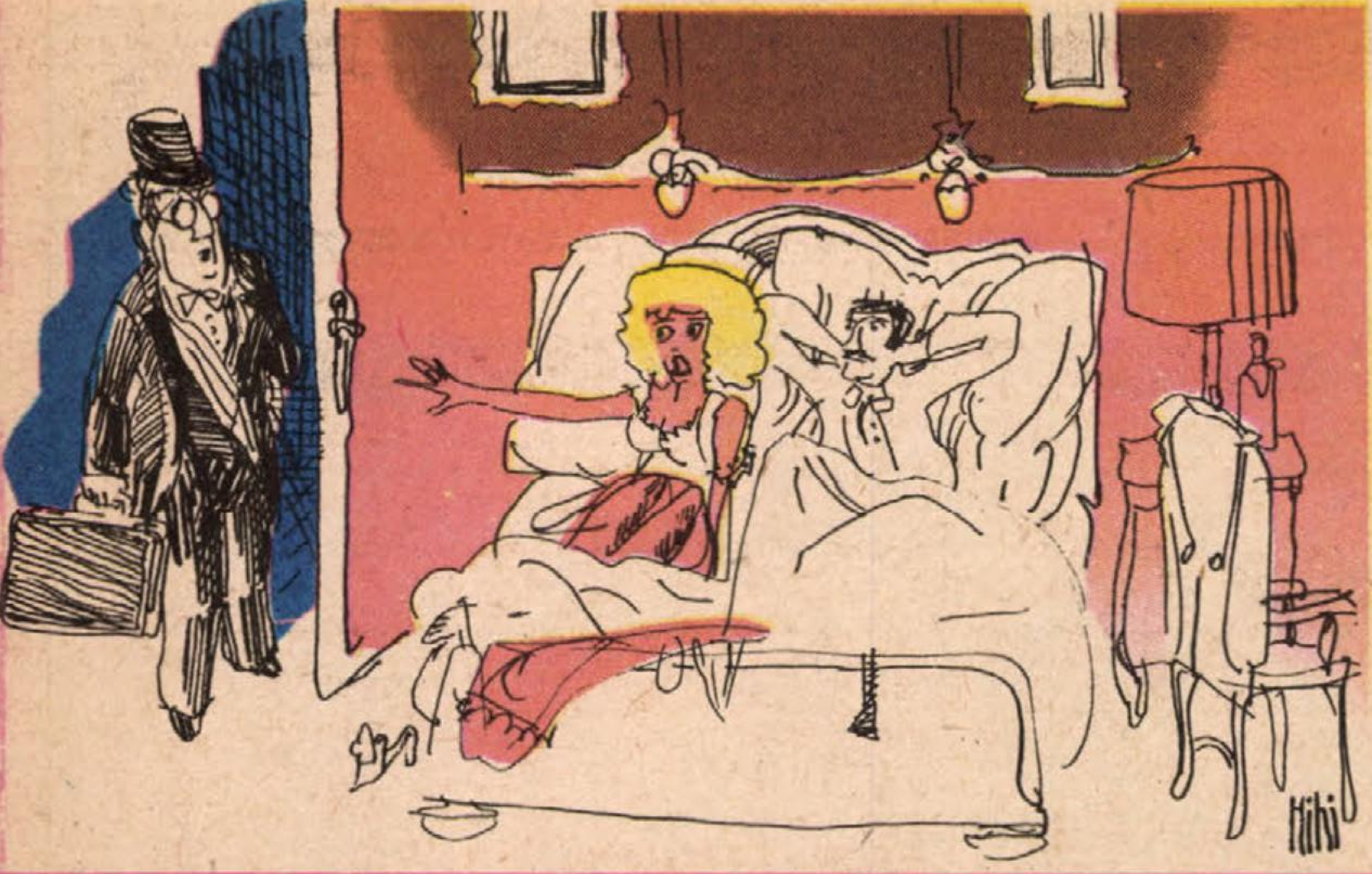
Meglepetten hívtam fel a figyelmét az üres asztalokra. A borongás csak fokozódott, s közölte, hogy csak hatszemélyes asztalok vannak szabadon. Sebaj, mondtam, elférek. Humoromat nem jól fogadta. Szigorúan megintett: várjak, utánanéz, hogy mit tehet érdekemben.

Vártam és számolgattam az üres helyeket. Már túl voltam a két tucaton, amikor visszatért és tudósított a döntésről: amenynyiben türelmesen várakozom, az egyik asztalnál már fizetni készülnek, s ha azok eltávoztak – leülhetek.

Kinn esett az eső és éhes voltam. Mégse maradtam. Átmentem a legközelebbi étterembe – szerencsére a Várban több is van belőlük.

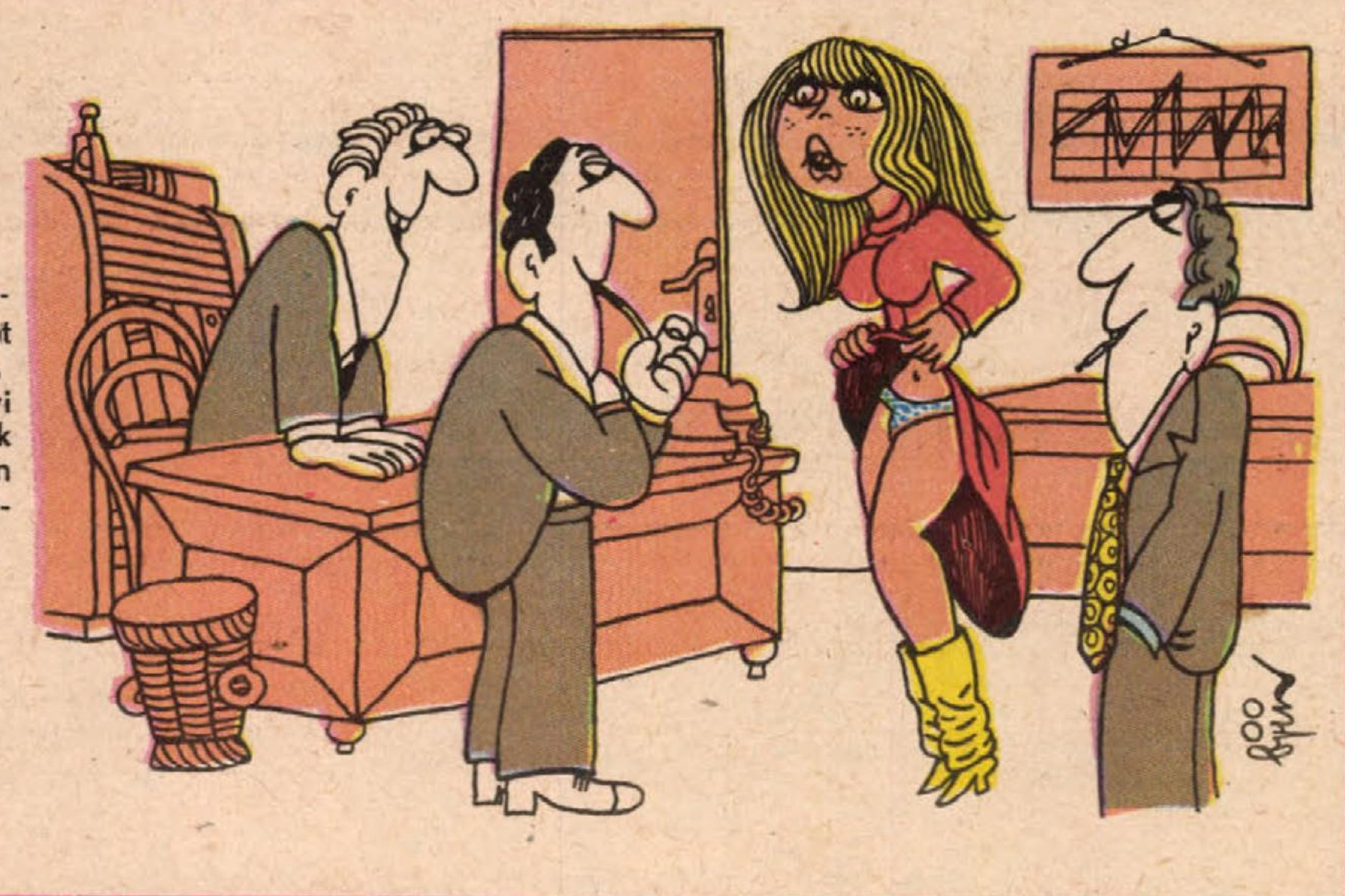
S útközben azon tűnődtem: hogy fogadtak volna, ha a vendéglátóipar nem éppen most követne el mindent, hogy visszacsalogassa az elmaradt vendégeket. Legalábbis a fent említett nyilatkozatok szerint...

Bán Róbert

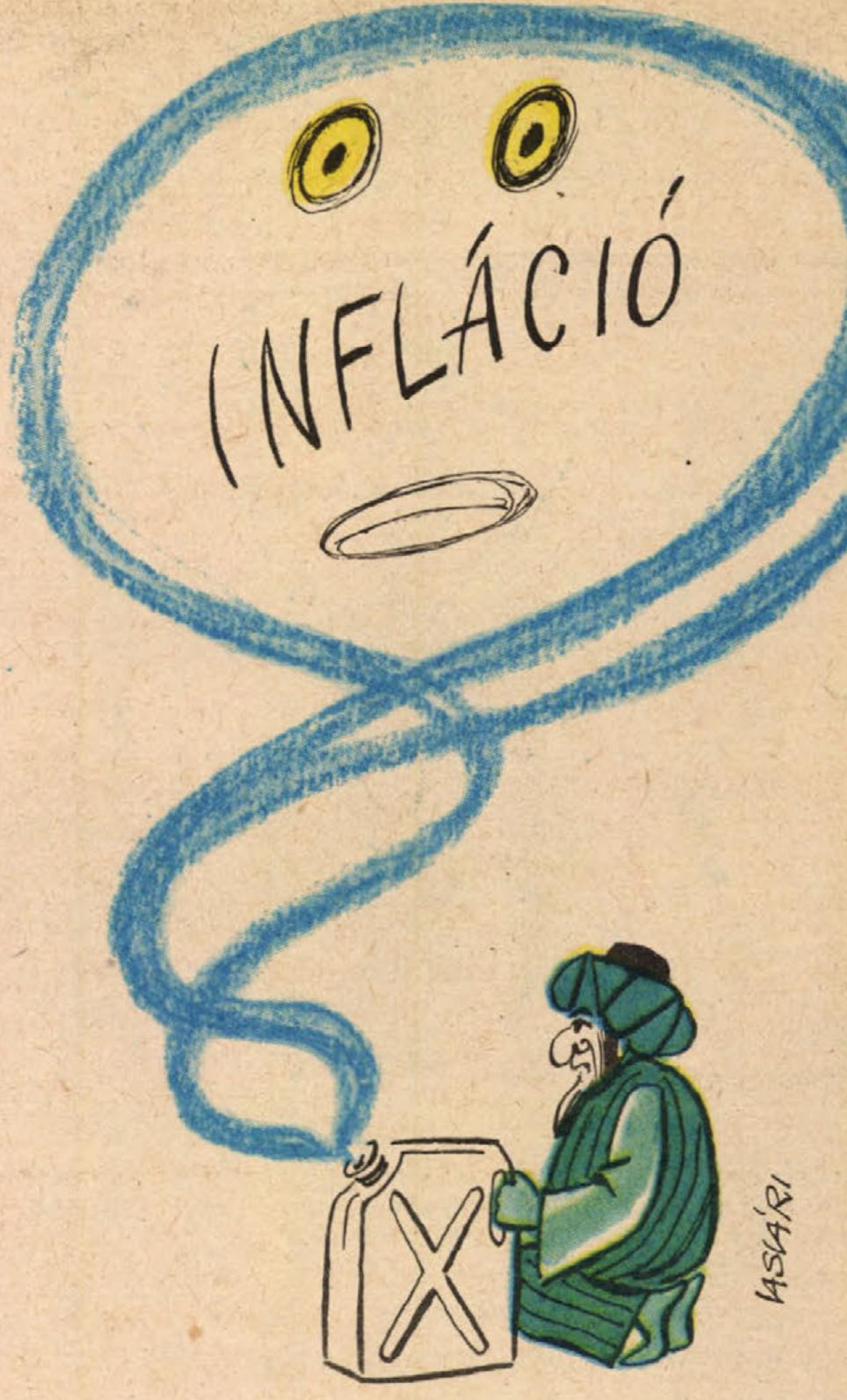

MODERN HÁZASSÁG

– Nem akarok teljesen elszakadni, csak egy kis önkormányzatot kérek.

– A vőlegényem szerint megőrültem, hogy ennyi pénzt adok ki egy ilyen kis nadrágért...

ÖNKÉNTES MUNKANÉLKÜLISÉG

Sok szó esik mostanában gazdaságtalan üzemekről, felesleges, vagy felduzzasztott létszámról, és hogy az efféle kóros állapotoknak véget kell vetni. A kedvezőtlen gazdasági jelenségek ellen sokan megfelelő medicinának tartanák, ha nálunk is lenne munkanélküliség. No nem olyan igazi, nem olyan véresen komoly, mint amott, különösen válság idején, de — így mondják — egy kicsi kis munkanélküliség, amit adagolni lehetne, talán meg is lehetne tervezni, nem ártana. Jótékonyan hatna a munkafegyelemre, kevesebb lenne a lógás, jobban vigyáznának a minőségre, kiki inkább megbecsülné magát, pestiesen szólva, csipkednék magukat a dolgozók. Mindez valóban kívánatos volna, hogy a dolgok olajozottan menjenek.

Ámde a másik oldalon azok se beszélnek butaságot, akik úgy érvelnek, hogy a munkanélküliség a mi rendszerünkkel nem fér össze. Állás nélkül maradni akkor is fájdalmas, ha a munkanélküliség csupán 4—5%-os, mert az érintettek számára ez 100%-os munkanélküliséget jelent. Meg aztán, teszik hozzá, álljon meg a menet! Emberek vagyunk, mégpedig magyar emberek. Hol a garancia, hogy a munkanélküliek listáját nem protekció, jatt, sógorság-komaság alapon állítják össze?!

Vagyis adva van két egymásnak ellentmondó tétel. 1. Munkanélküliségre gazdasági érdekből szükség van. 2. A munkanélküliség a rendszer lényegének ellentmond. Fel lehet ezt oldani? Fel bizony! Pozitív munkanélküliséget kell teremteni, ami objektíve segíti a gazdaságot, de ugyanakkor tükrözi rendszerünk demokratizmusát, humanizmusát is, és az egész társadalom bizalmát bírja.

Ezt pedig csak egyféleképpen lehetne megcsinálni. Ha bevezetnénk az önkéntes munkanélküliséget: csak az legyen munkanélküli, aki akar, aki örömét leli benne. Persze, felvilágosító munkára azért szükség lesz. Meg kell magyarázni a dolgozóknak, hogy a gazdasági bajok orvoslásához szükség van egy bizonyos csekély arányú munkanélküliségre, mert attól jobb lesz a minőség, szilárdabb a munkafegyelem stb., ami az egész társadalomnak közös érdeke. Munkanélkülinek lenni tehát becsület és dicsőség dolga, afféle modern hazafias tett, kéretnek az igen tisztelt szaktársak és kartársak minél nagyobb számban önkéntesen jelentkezni.

Azt is meg lehet magyarázni, hogy míg más társadalmakban a munkanélküliséget embertelenül alkalmazzák, a felesleges munkaerőt egyszerűen az utcára dobják, addig mi abszolút demokratikusan szervezzük azt, szigorúan önkéntes jelentkezés alapján kerülhetnek fel csak a dolgozók a munkanélküliek listájára. Meg kell értetni velük, hogy gazdasági problémáinkon — egyensúly, minőség, fegyelem és a többi — az segít legjobban, aki önként vállalja a munkanélküliséget, mert ezzel ösztönzi a dolgozókat, hogy jobban dolgozzanak, ha nem akarnak maguk is munkanélkülivé válni. Tulajdonképpen nem is olyan egyszerű eldönteni, ki használ többet manapság a népgazdaságnak, az-e, aki fegyelmezetten dolgozik, vagy az, aki munkanélküliséget vállal és ezzel közvetve kényszeríti a többit, hogy fegyelmezetten dolgozzék.

Jól tudom persze, hogy szavakkal nem lehet mindent elintézni, és hogy sokan még eme kristálytiszta okfejtés ellenére is haboznak majd önként munkanélküliségre adni a fejüket. Ezért nem szabad megfeledkezni az erkölcsi és az anyagi ösztönzésről! Aki önkéntes munkanélküliségbe megy, azt ünnepélyesen kellene búcsúztatni a munkahelyen, kalácsot, kuglófot adni neki, díszoklevéllel, éremmel kitüntetni. Sőt, érdemes volna Önkéntes Munkanélküli jelvényt rendszeresíteni, meghatározott előnyökkel, például az illetők kedvezményes jegyeket kapnának délelőtti mozielőadásokra, a Vidám Parkba, Bábszínházba.

Ha netán azt tapasztalnók, hogy még így sincs elegendő jelentkező, akkor lépnének be az anyagi ösztönzők. Az önkéntes munkanélkülinek fizetést kell adni (nem a nyomorult munkanélküli-segélyre gondolok!), mégpedig nagyobb fizetést, mint a nem-munkanélkülinek, máskülönben nem lennének érdekelve abban, hogy munka nélkül éljenek. Sőt, aki hosszabb időre, vagy végleg beállt munkanélkülinek, az részesüljön kiemelt prémiumban, jutalomban, mint munkanélküli törzsgárdista. A nyereségrészesedés az mindenképpen jár nekik, az így logikus, hiszen a jótékony munkanélküliség következtében az üzemben nyilván javulna a munka, növekedne a nyereség, amihez a derék önkéntesek is hozzájárultak ösztönző munkanélküliségükkel.

A kiváló munkanélkülieknek a jutalmakat ünnepélyesen kell átnyújtani a munka ünnepén.

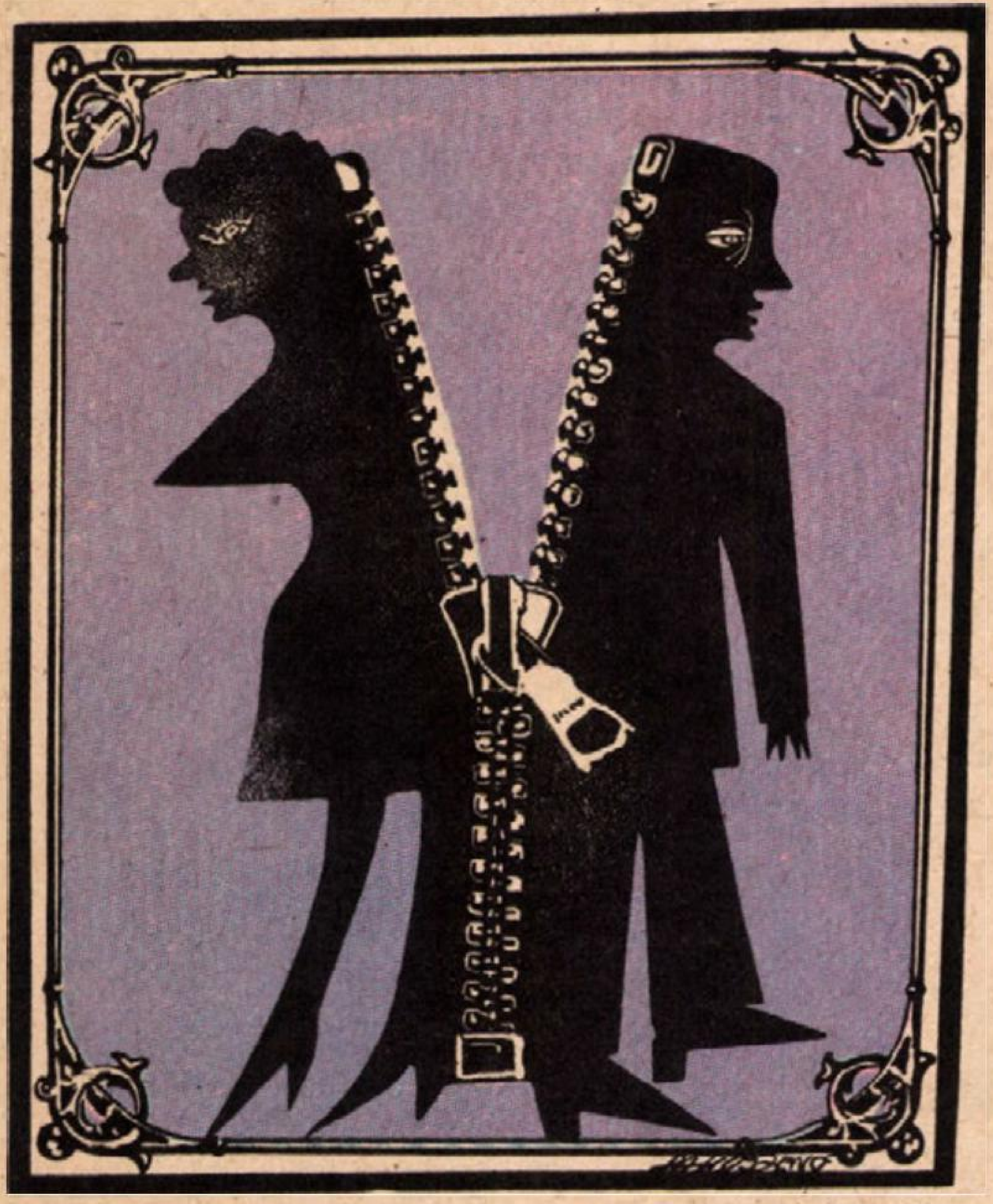

Novobáczky Sándor

DALLOS JENŐ:

NŐ ÉS FÉRFI

VÁLÓFÉLBEN

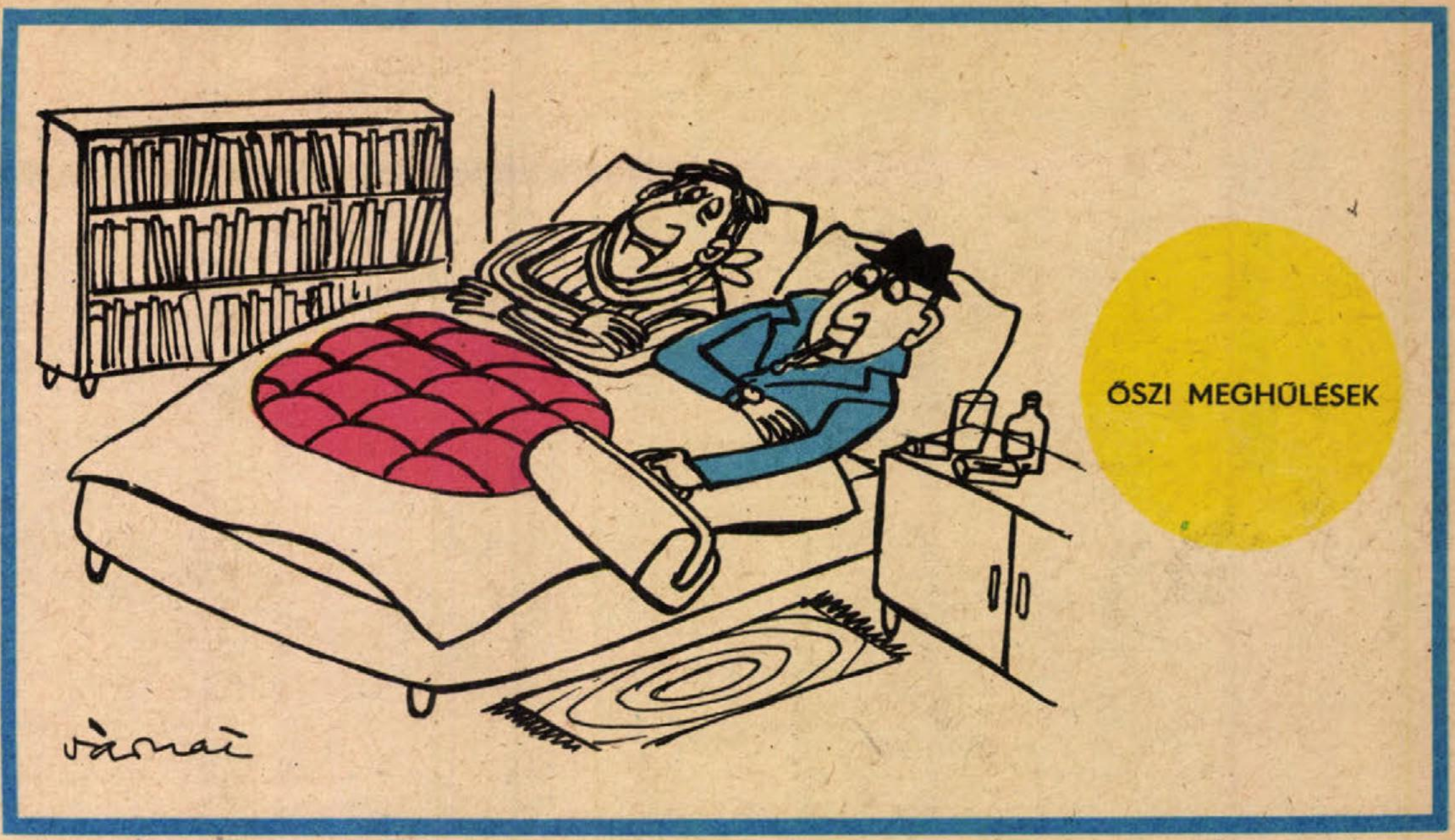

ÖRÖKLŐDÉS

LAOKOON CSOPORT

ŐSZI MEGHŰLÉSEK

A FRÖCSKÖLÉS MŰVÉSZETE

A szomszédasszony szerint „már mindenkinek van autója", a hivatalos statisztika szerint is egyre több gépkocsi fut az országban.

Az első megállapítás természetesen túloz, a második *statisztika*, vitathatatlan tény viszont, hogy még nagyon sokan vannak, akik — mint egykoron Arany János — *gyalog járnak, gyalog bizon... legfölebb ha...* ha nem is *omnibuszon*, de autóbuszon, villamoson, trolin, és azokhoz is gyalog kell eljutni, gyalog bizon, mégpedig a járdán, vagy által az úttesten.

Az autósok és gyalogosok, e *különböző módon közlekedő lények* (ugye szépen mondom?) között nagyon sok az *ütközési felület*. (Ez sem rossz meghatározás, és gyakran szó szerint igaz. Sajnos!)

Ilyenkor, locspocsos időben a két fél közötti immár hagyományos ellentét ugrásszerűen fokozódik. Az ugrásszerűség mértéke matematikai középarányosa azon ugrások összegének, amelyekkel a járdán járó-kelők a mellettük elsuhanó autók fröcskölésétől próbálnak kitérni.

Az autósok fele tekintettel van a gyalogosokra, az egynegyede nem törődik velük (fröcskölési *szempontból* sem), a fennmaradó negyedik negyed azonban valóságos művészettel végzi a fröcskölést. A legkisebb pocsolyába is úgy

tud beléje surranni a kerekeivel, hogy a latyak még a kapu alá menekülő hitvány kétlábúját is nyakon keni, pedig...

Pedig úgy tudom, hogy a KRESZ nem buzdít erre a műveletre, sőt...

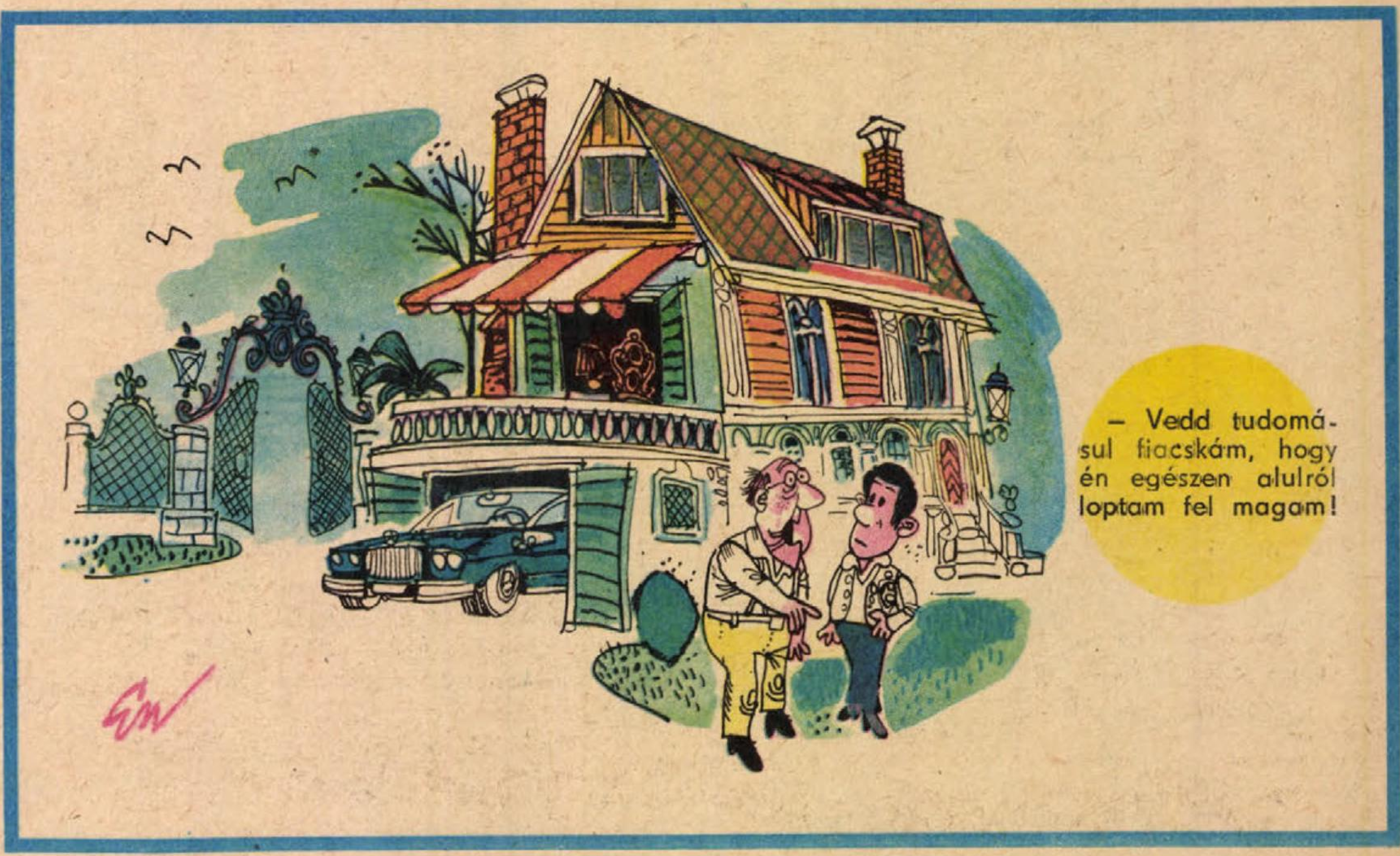
Kérdezem hát a KRESZ nevében eljárókat, hogy büntettek, vagy legalábbis megbírságoltak-e már egy, egyetlenegy autóst fröcskölésért?

Feljelentést kellene tenni, tanúkat hozni? Ez bajos. Célravezetőbb lenne néhány kritikus ponton (kritikus időben sajnos sok van ilyen) megfigyelni a fröcskölés művészeit, és illően jutalmazni őket.

És addig? Ismét Arany Jánost idézem. Ő *e témában* százkét évvel ezelőtt erre az eredményre jutott:

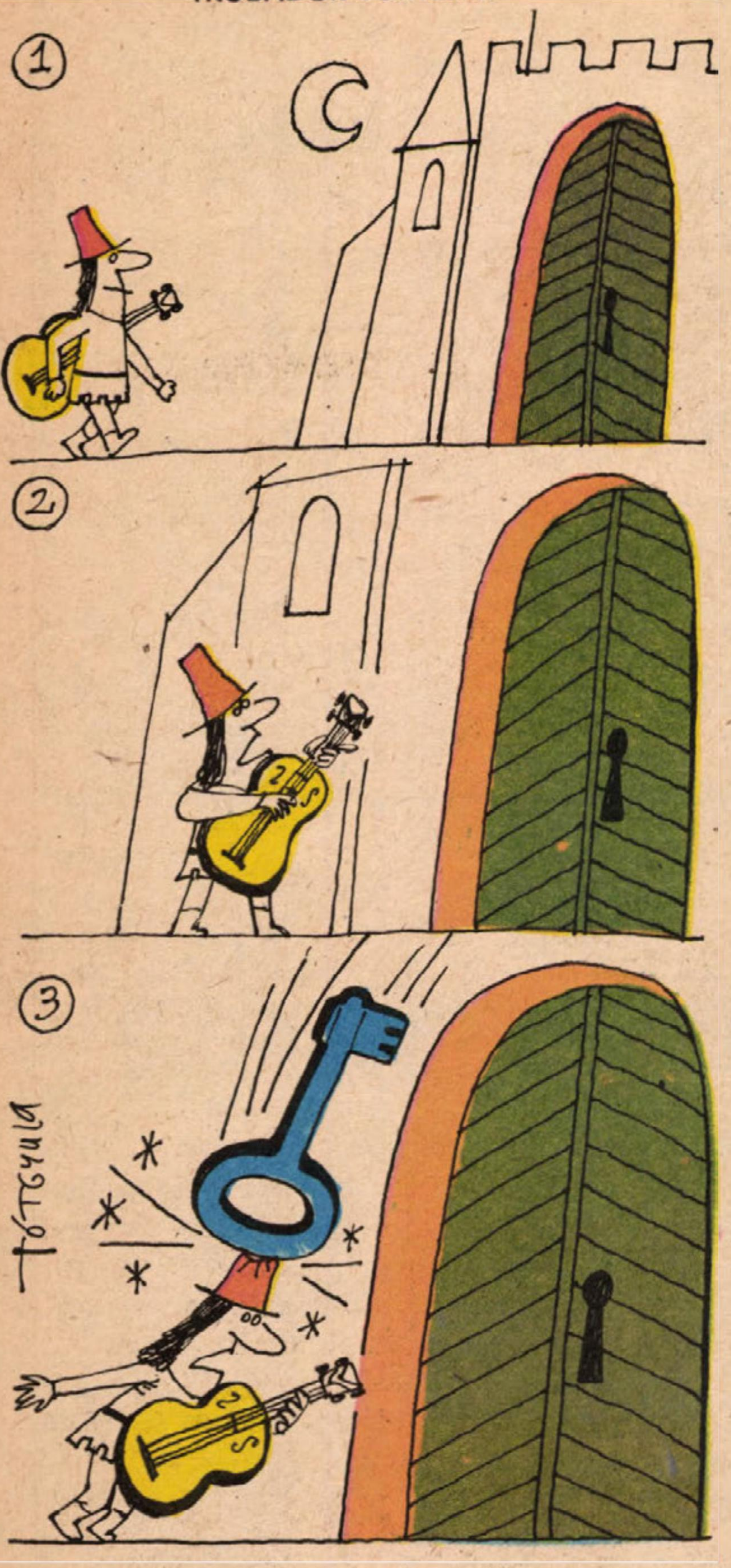
„Ha egy úri lócsiszárral
Találkoztam s bevert sárral:
Nem pöröltem, —
Félre álltam, letöröltem."

Sólyom László

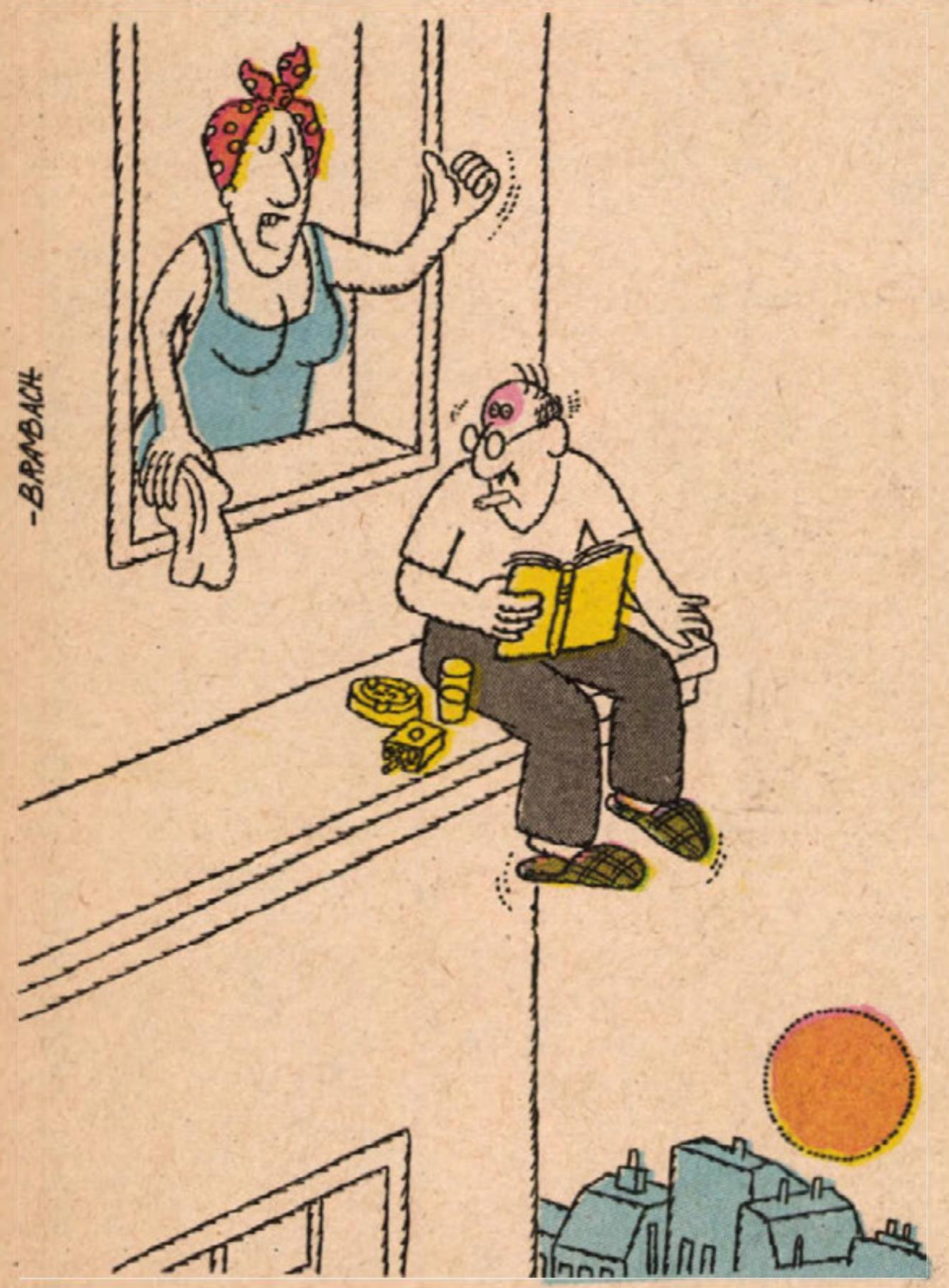
– Vedd tudomásul fiacskám, hogy én egészen alulról loptam fel magam!

TRUBADUR-TÖRTÉNET

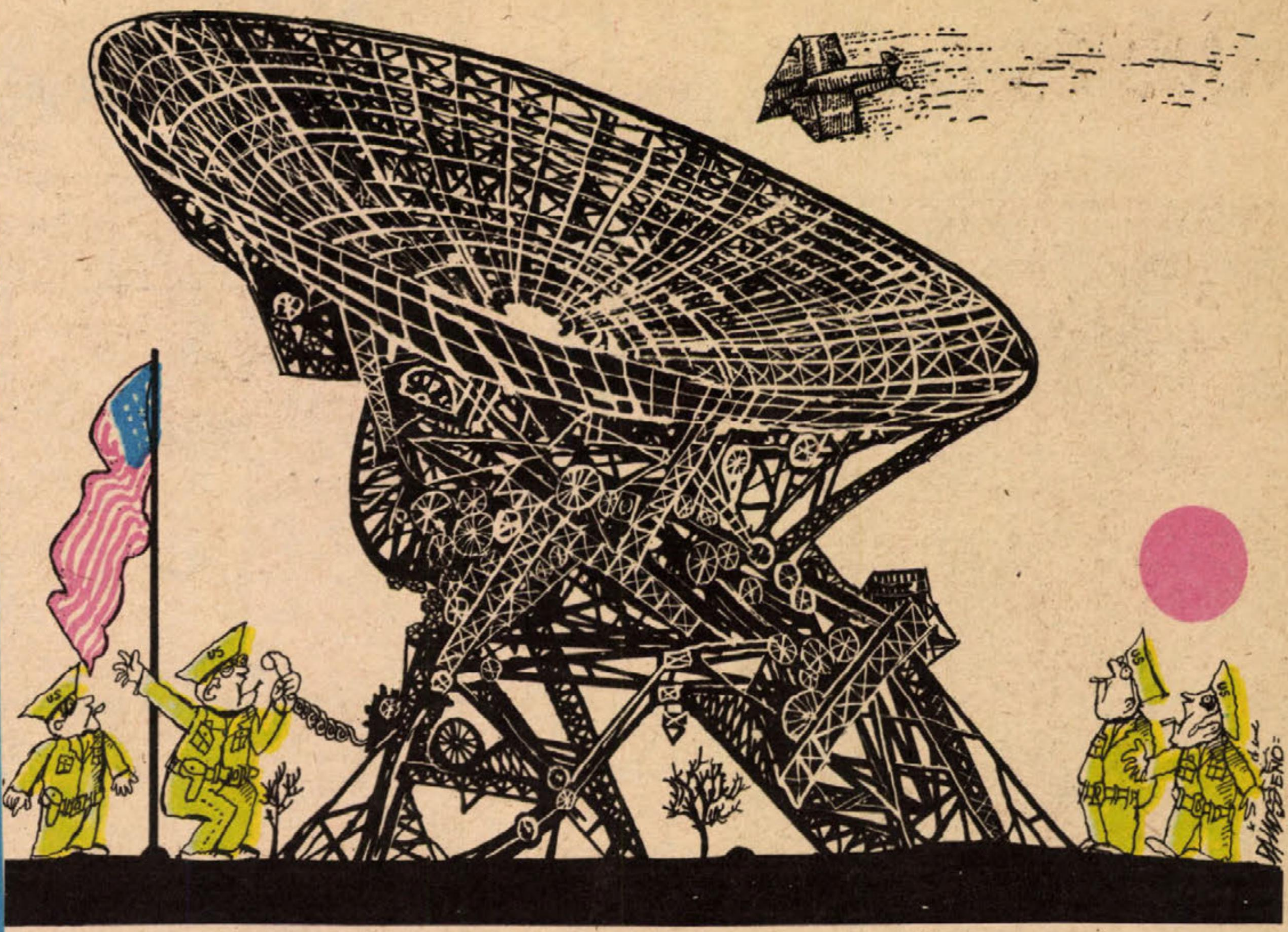

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség bejelenti a rendőrségen, hogy a férje négy napja elveszett.
— Van valamilyen különös ismertetőjele? — kérdezik tőle.
— Még nincs — válaszol az asszony —, de lesz, ha hazajön.

– Befejeztem a nagytakarítást, bejöhetsz, fiacskám! . . .

– Riadó! Ellenséges papírrepülőt észleltünk . . .

MŰSZAKI HIBA

10 óra 50 perckor vörös lámpák kezdtek villogni az észak-amerikai légvédelem NORAD készenléti termében. A számítógép jelzése szerint a Szovjetunió irányából támadás indult az Egyesült Államok ellen.

10 óra 51 perckor megszólalt a vészcsengő a Mennyben. A vészes csengetés hallatára Gábriel arkangyal riadtan lépett be a Jóisten dolgozószobájába. Az Úr gyorsan a következő százéves tervére tekintett, majd kérdően a sajtófőnökére nézett. Gábriel felemelte a telefonkagylót, hogy a Túlvilág és az Újvilág közötti forró dróton Carter elnöknél érdeklődjön. Azonban a téves kapcsolás folytán nem az elnök titkárnője, hanem Lucifer jelentkezett.

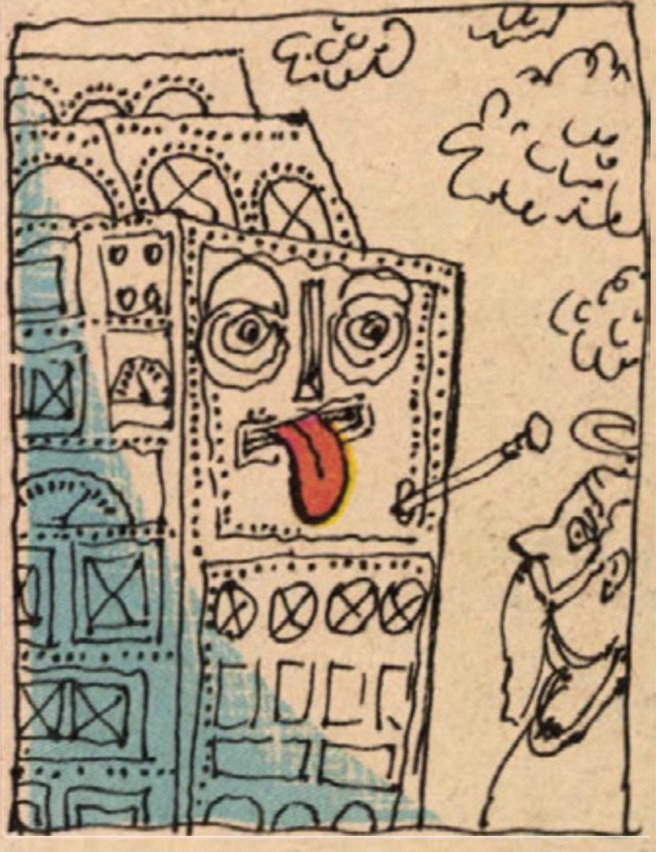
— Kémeim csak az ezredfordulóra jelezték a világ végét! Nagyon jól tudják, hogy még nem fejeztük be a Pokol korszerűsítését, most honnan szerezzek hirtelen ilyen rengeteg pótüstöt!? — zsörtölődött a telefonban a Sátán.

10 óra 52 perckor Mihály arkangyal megszemlélte az angyali seregeket, majd érdemeik elismerése mellett felmentettek állásából közel négymilliárd őrangyalt. Közben Gábriel kivette a páncélszekrényből az utolsó ítélet forgatókönyvét és a Jóisten íróasztalára tette, pedig jó néhány főszereplő még meg sem született csecsemőként úszkált az aranytóban.

10 óra 53 perckor nyeregbe ültek az Apokalipszis lovasai, s gyorshajtásba kezdtek a Tejúton. Előttük érkezett a Földre a Sátán különrepülőgépén az Antikrisztus. Fogadására megjelent az egész Alvilág.

10 óra 54 perckor Lucifer kivette a kismillió éve bennmaradt szabadságát és krónikus gonoszságának gyógykezeltetése végett a Tisztítótűzbe utazott.

10 óra 55 perckor kanadai támaszpontokról a levegőbe emelkedett hat F—101-es és négy F—106-os elfogó vadászgép. Még néhány perc, és az egész gépezet megindul . . .

10 óra 56 perckor felfedezték a hibát. A közlés szerint mindeddig felderítetlen számítógép-tévedés okozta a részleges riadót.

10 óra 57 perckor elnémult a Mennyben a vészcsengő. Ezt követően megjelent a Fehér Házban Gábriel arkangyal és tiltakozó jegyzéket adott át. A tiltakozó jegyzék leszögezi, hogy az Úr nem tűr beleszólást a Mennyország belügyeibe, még akkor sem, ha rossz vicc az egész.

10 óra 58 perckor Antikrisztus ügyvédje útján bejelentette, hogy bepereli és kártérítésre kötelezi az Egyesült Államok kormányát hitelrontásért.

10 óra 59 perckor csatlakozott a széles körű tiltakozáshoz a Magyar Rémhírterjesztők Országos Szövetsége, és dorgáló hangú levélben figyelmeztette az észak-amerikai légvédelem leltárában szolgálatot teljesítő számítógépet, hogy 1980. január hetedikéig tartózkodjon a hasonló tévedésektől, mert ez a szövetség sokezres tagságának a bicskei földrengés érdekében kifejtett munkáját fenyegeti.

11 órakor visszarendelték Lucifert szabadságáról. A hazatérő Lucifer rögtönzött sajtóértekezleten jelentette be, hogy a bűnös számítógép az amortizálódás után a Pokolba kerül.

11 óra 1 perckor bejelentettem, hogy ha ez a számítógép az Elveszett Lelkek Birodalmában is műszaki hibát produkál majd, s téves behívóparancsot kapok tőle halálom után a Pokolba, akkor én bosszúból kísérteni fogok és hazajáró lélek leszek az észak-amerikai légvédelem NORAD készenléti termében, ahol ezek után jobban félhetnek majd tőlem, mint a Szovjetuniótól!

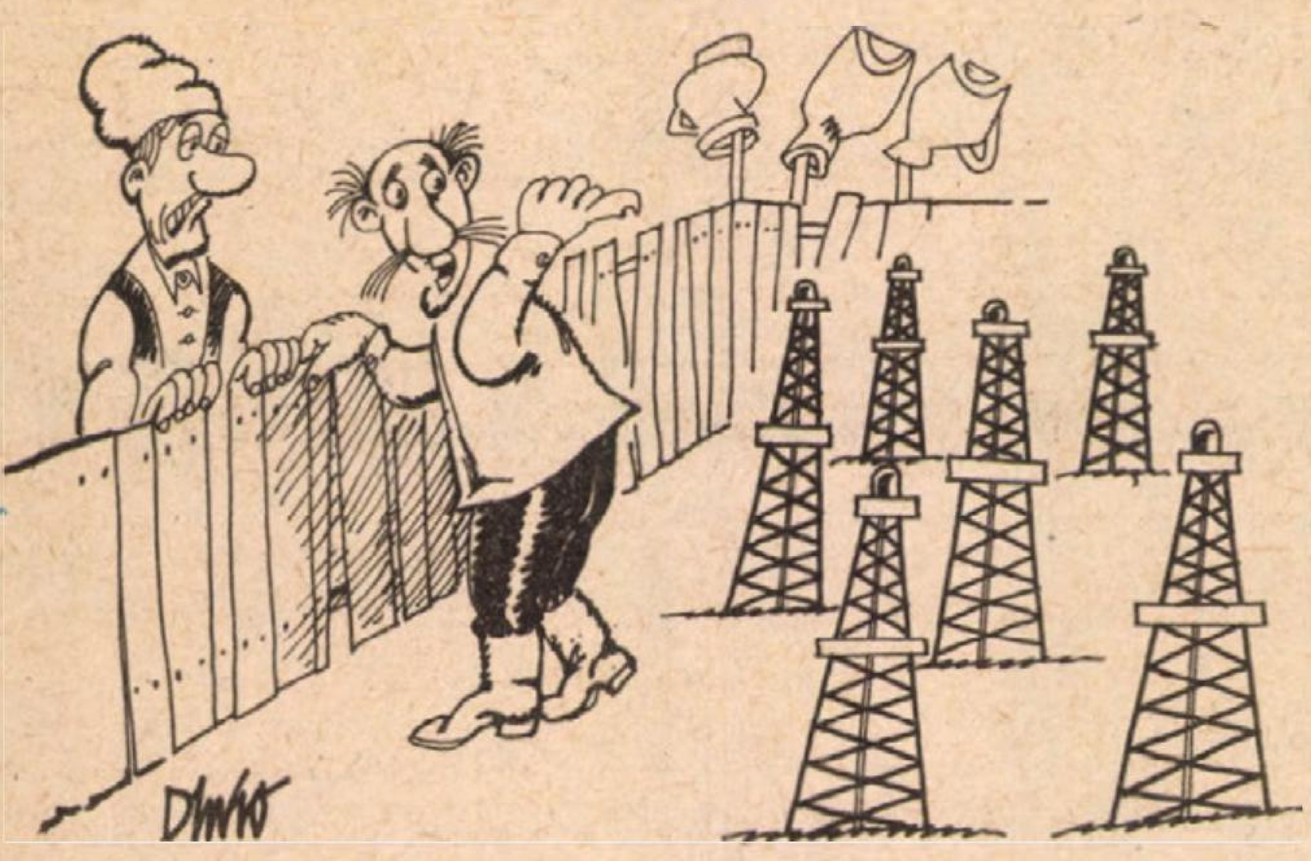
Tormai László

BEFEKTETÉS

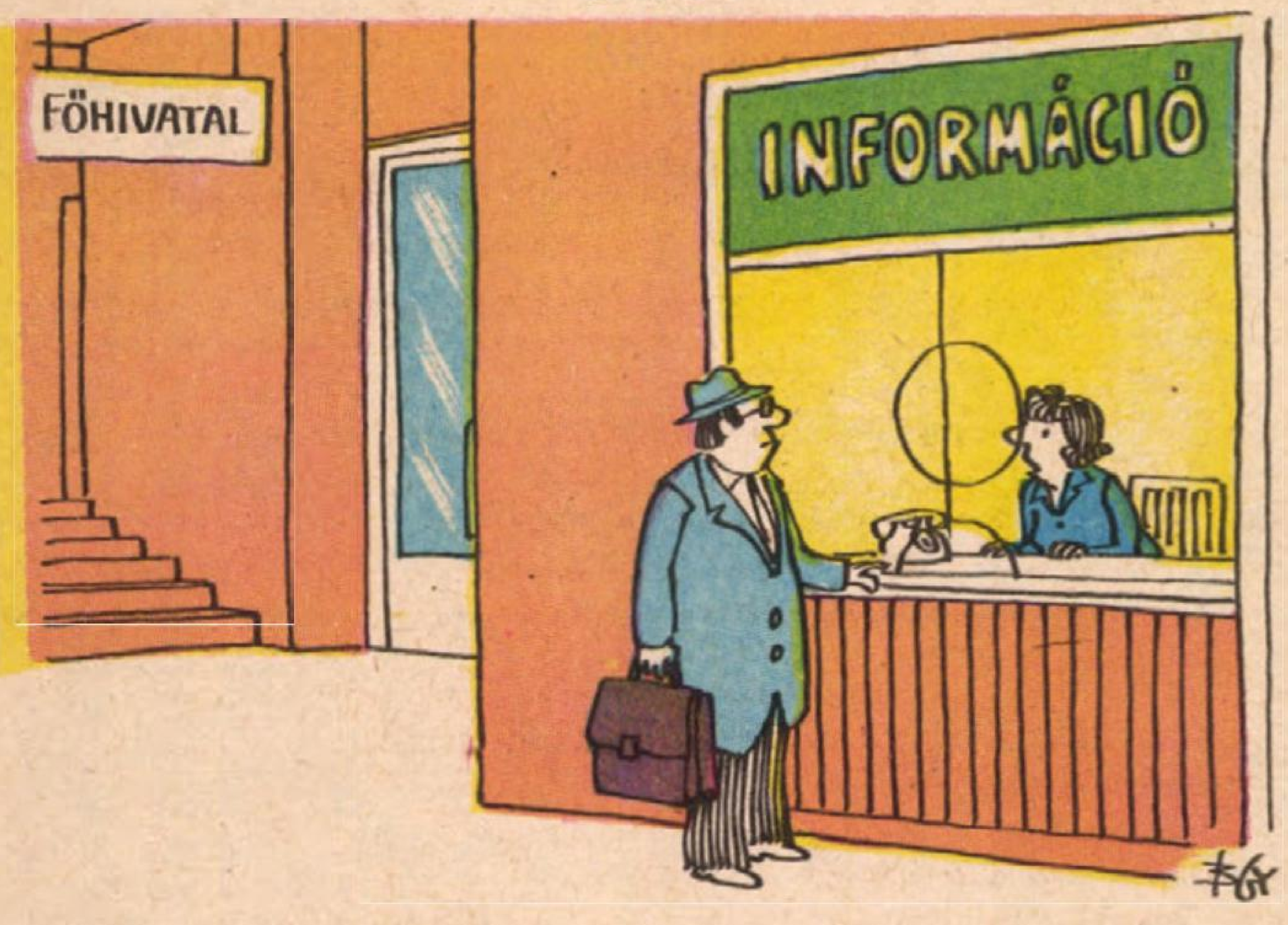

– Nem hosszabbítottuk meg az autórendelést, inkább vettünk két pár csizmát.

HÁZTÁJI

SZEZON

– Az is elment vadászni. Csak Icike Picike elvtárs van bent.

TRIBÜN

Egy gyógyszergyár fiatalító hormonpreparátumokat hoz forgalomba.

— Na és mondja, kérem — fordul az üzletvezetőhöz egy idős hölgy —, valóban használ ez a szer?

— Micsoda beszéd az — mondja az üzletvezető, aztán odaszól a pult mellett sürgölődő bájos fiatal lánynak —, adj a kedves vevőnek egy tubussal, mama.

* * *

Az olimpia utáni évek kimagaslóan legjobb maratoni futója, Bill Rodgers nyáron egy montreali versenyen indult és a pokoli hőségben csak tizenötödik lett.

— Tulajdonképpen az lenne a legokosabb — mondta a célban —, ha az olimpiai maratont a téli olimpián futnánk.

* * *

A tizenhét éves középiskolai kosárlabda-válogatott búsan megy haza a suliból.

— Mama, a gyerekek folyton szekíroznak, hogy nagy a lábam.

— Fel a fejjel kisfiam, nem is olyan nagy a te lábad. Na, parkírozd szépen a cipődet a garázsba, aztán gyere ebédelni.

* * *

Hír a Western Daily Press című lapból:

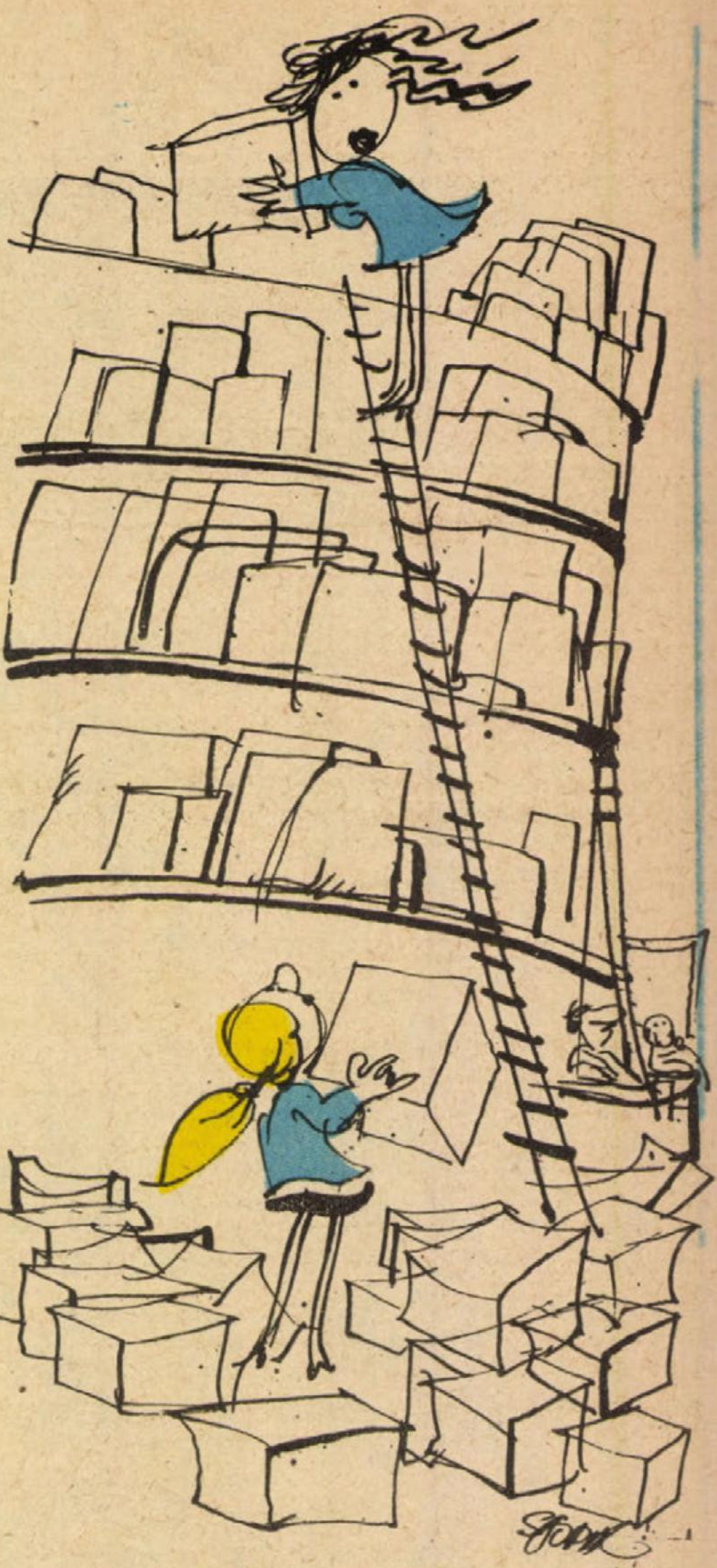
— A tauntoni rendőrség összes cellájának ajtaját leszerelték az őszi tatarozás során. Az őrszoba vezetője reméli, hogy a karácsonyi kupameccsekkel kapcsolatos csúcsforgalom idejére elkészülnek a javítással.

* * *

Anne Symmonds néhány éve még a világ legjobb úszónői közé tartozott, aztán gondolt egyet és áttért a távfutásra.

— Érdekes — monda nemrég. — Annak idején én annyira szerettem úszni. Csak tudnám, hogy miért?!

(p. p.)

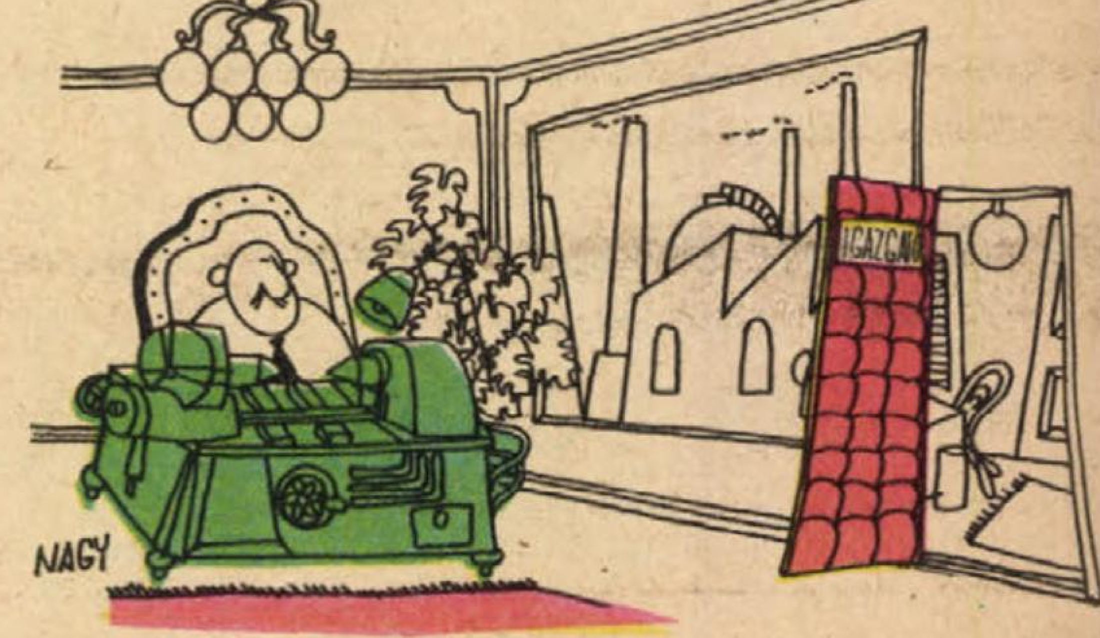
– Amióta nincs miniszoknyánk, a férfiak nem segítenek adogatni.

BÜSZKE SZÍNÉSZ

– Paradicsommal dobáltak meg, ilyen árak mellett!

STILBÚTOR

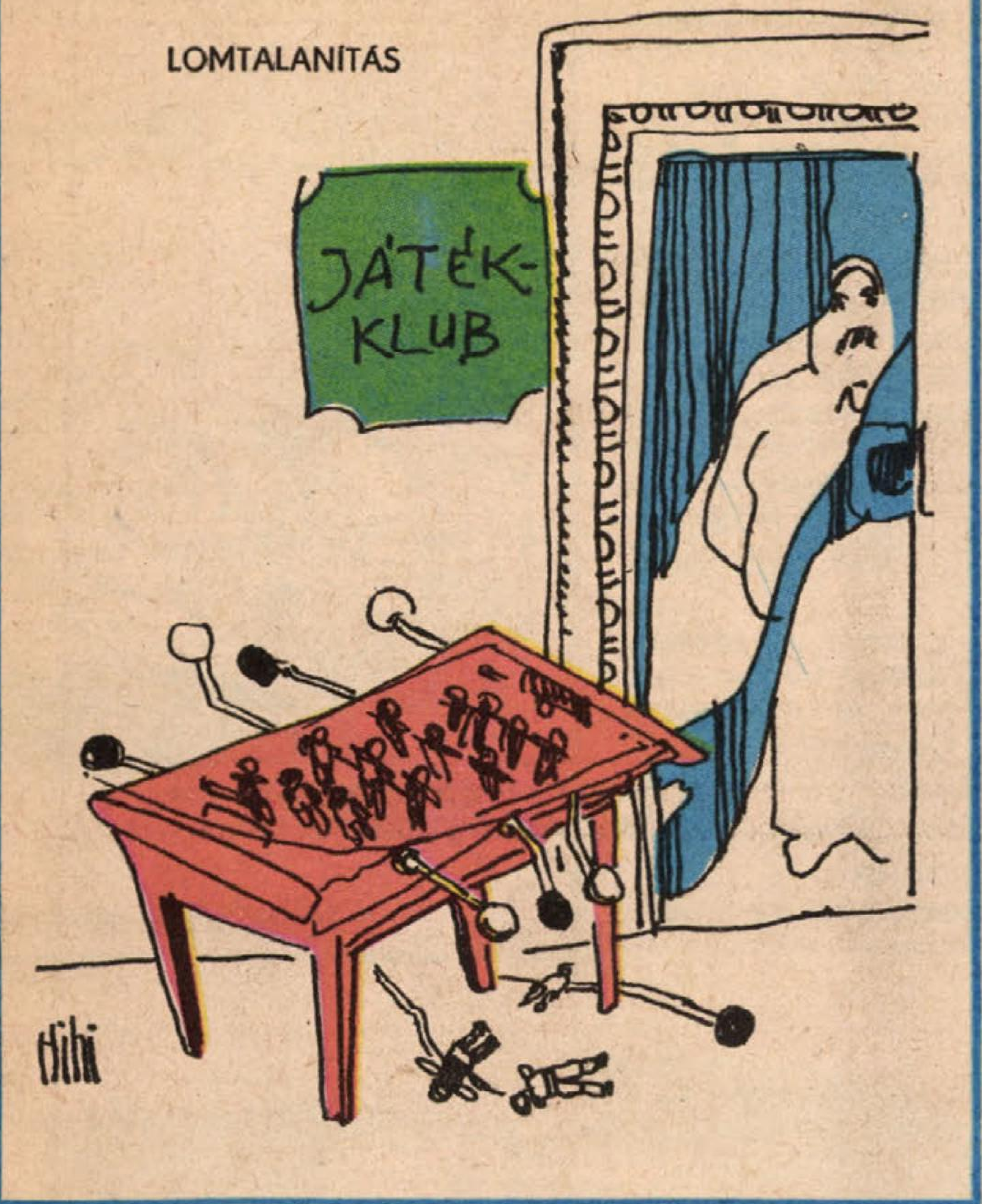

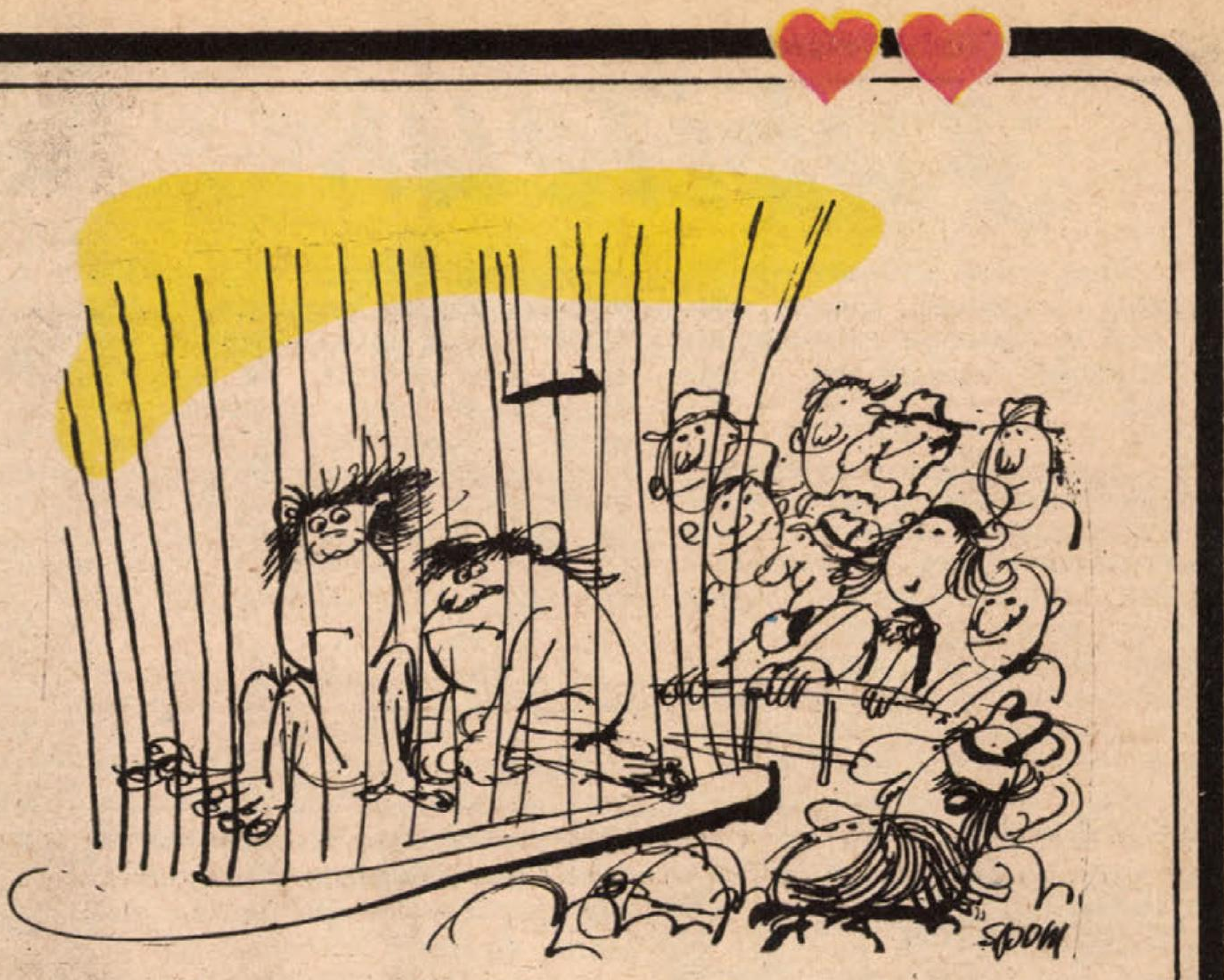
ÖREG ZSUGÁS

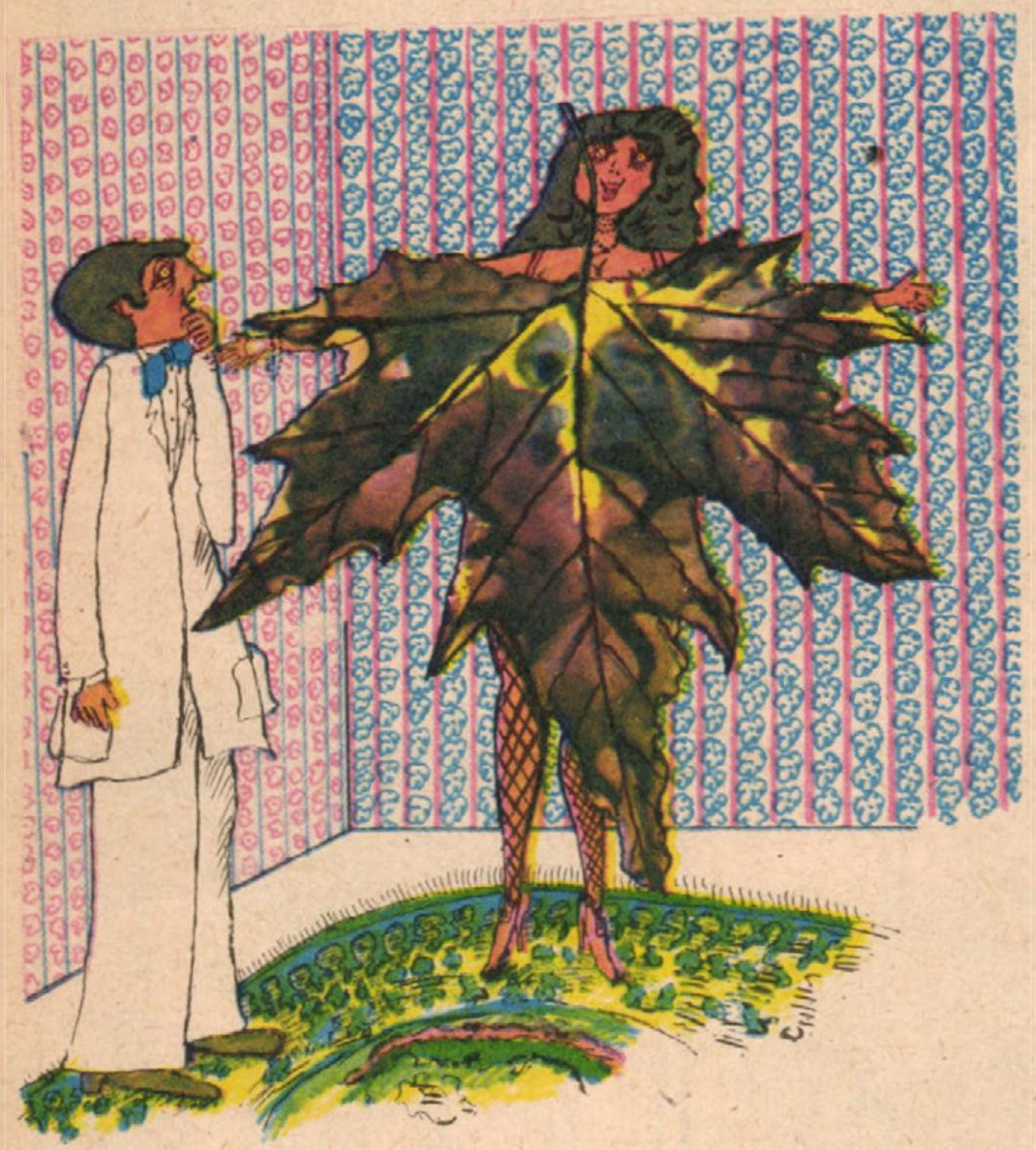
– Még mindig megfordulnak a férfiak a nője után...

LOMTALANÍTÁS

— Ezek mit szólnának, ha mi is állandóan ott bámészkodnánk a hálószobájukban?

— A legegyszerűbb őszi modell ...

SZILÁNKOK

PECHES ZSOKÉ

A zsoké elsőnek ért a célba. De ló nélkül.

NÁTHA

— Hapci!

— Kedves egészségedre!

— Még elkapod a náthámat.

— Inkább tőled, mint egy vadidegentől!

ZSÍROS KENYÉR

Ön mikor járt iskolába?

— Találja ki. Mi még annak idején zsíros kenyeret vittünk uzsonnára.

BÉKÉS EMBER

— Uram, én békés természetű ember vagyok. Például még soha nem vesztem össze felszolgálóval, önkiszolgáló büfében.

INDISZPONÁLTSÁG

A néző megfázott, köhögött. Kérte a színház igazgatóját, hogy betegsége miatt ne tartsák meg az előadást, hanem halasszák másnapra.

MAI IDŐK

— Leviszem a kisfiamat a játszótérre. Amíg ő kártyázik, én hintázom egyet.

TÁVOLSÁG

Ma, az űrrepülés korában már nincsenek távolságok a földrészek, csak az emberek között.

TETTENÉRÉS

Brahovácz meséli:

— Tegnap délelőtt váratlanul hazamentem. Ötévi házasság után a feleségem, legnagyobb megdöbbenésemre, olyat tett, mint még soha.

— Egy idegen férfi volt nála?

— Dehogy. Porszívózta a szőnyegeket.

HARMÓNIA

Van harmonikus együttélés és harmonikus különélés, amikor nem zaklatjuk egykori párunkat.

ÓVATOSSÁG

— Én, uram, nyugodt, megfontolt természetű ember vagyok. Kétszer is meggondolom, amíg jót mondok valakiről.

VITA

— A szemembe mer hazudni?

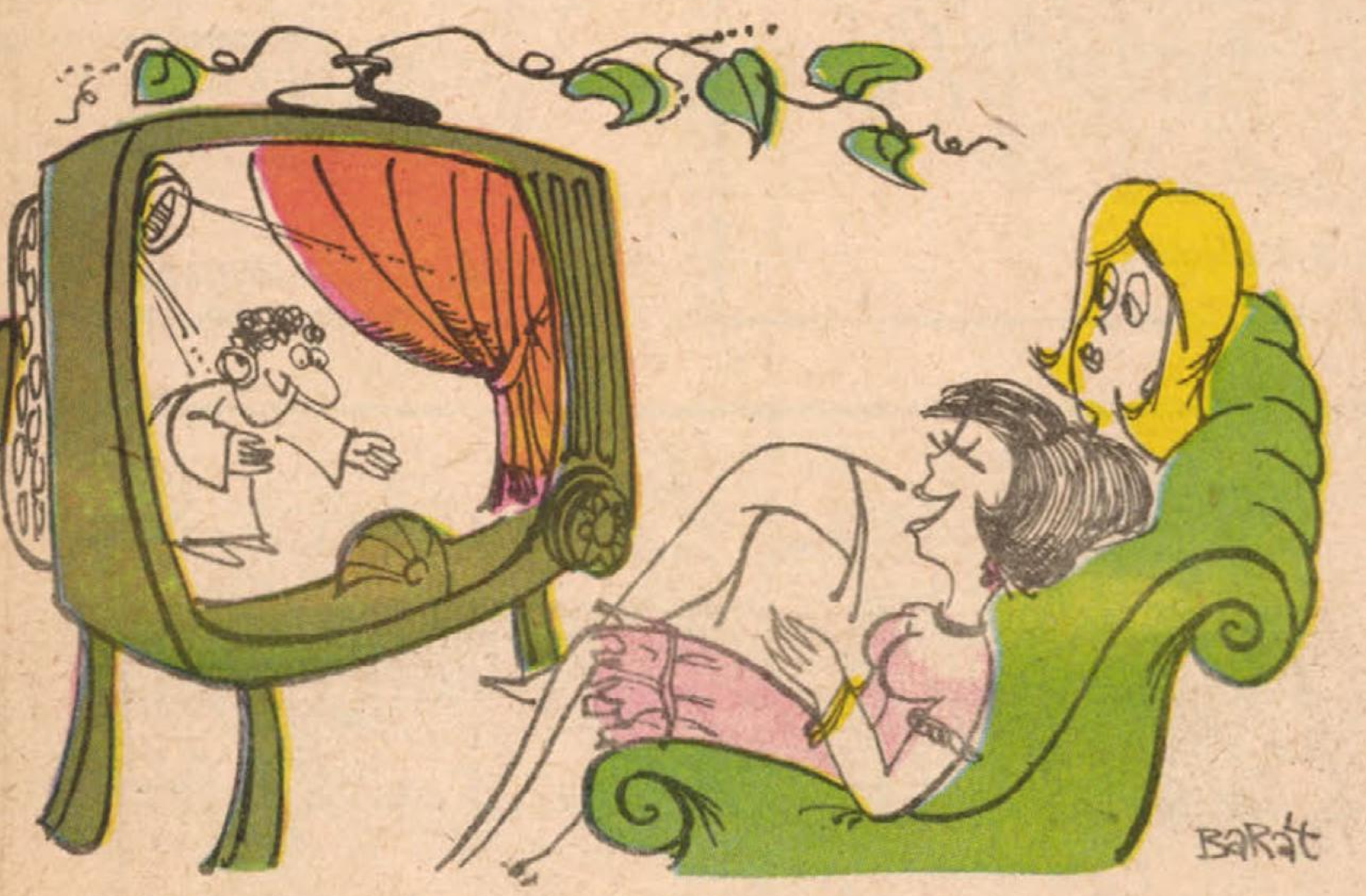
— Igen.

— Akkor ön egy nyílt, egyenes jellemű, becsületes ember.

MODERN SZÜLŐ

— Kisfiam, nyugodtan tartsátok meg a házibulit. De figyelmeztetlek, hogy háromnegyed hat után öt perccel váratlanul hazaérkezem.

Galambos Szilveszter

— Felejthetetlen alakítás volt, de azért a hirdetésekben mélyebben átéli a szerepét.

— Mi az, hogy még nem tudod, mi akarsz lenni? Én a te korodban pontosan tudtam, hogy tengerész leszek!

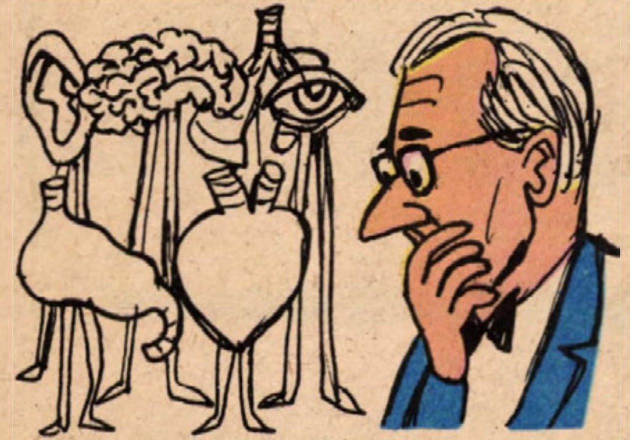
DARVAS SZILÁRD:

Jubileum

Most lenne hetvenéves a kiváló humorista, lapunk egykori szerkesztője. Ebből az alkalomból közöljük ezt az írását.

Évszámaim magasodván és elérkezvén életkoromnak egy jelentős fordulópontjára, immár tovább nem halogathattam, hogy a Testemnek nevezett nagyüzem egyes kiváló dolgozóit jutalomban részesítsem. Kétségtelen, hogy a testrész-kartársak becsületesen dolgoztak s az ünnepség alkalmával joggal tartanak számot prémiumra.

A rendelkezésemre álló szűk keretre való tekintettel azonban ala-

posan meg kellett fontolnom, kinek jusson jutalom. Az üzemnek számtalan dolgozója van, a szívbillentyű-részlegtől egészen a térdkalács-feldolgozóig, nem beszélve a fogsorkombinátról, amelyet rágás közben már kezdettől fogva az állam vett kezelésbe. (Azóta ez a kombinát meglehetősen csökkentett létszámmal dolgozik, harminckét ember munkáját mindössze tizenhárom végzi, de teljesítményük annál imponálóbb.)

Ott álltam tehát a problémával, kiket emeljek ki jutalmazás céljából? A szívemet? Ez csak természetes, hiszen egy szavára leáll az egész gyár. Amellett a legrégibb dolgozó, például hajszálrészleg felállítását még csak terveztük, mikor ő már dobogott. És mit bírt ki annyi év alatt, művezetői minőségben, nem beszélve az üzemben végzett hasznos felvilágosító munkáról a dohányzás az az alkohol káros hatását illetően. És mindezt társadalmi munkában! Nem, a szív feltétlenül az első helyen kell, hogy álljon.

De a gyomrom munkája sem lebecsülendő. Életem folyamán nemcsak az emésztéshez, de annyi mindenhez gyomor kellett, hogy nem is tudom, mit kezdtem volna nélküle. Valószínűleg a legmélyebb gyomorba süllyedtem volna. Kétségtelen, hogy a gyomor is első számú esélyes.

Gyáram optikai berendezésének dolgozóit esetleg mellőzhetném, hiszen ott négy dioptriával romlott a termelés... de ezek a legérzékenyebbek és szemre még szépek... nem, ezekre nagyon kell vigyázni.

De hol van akkor még a száj, az orr, a fül, a lábaknak nevezett szállítási részleg, ez az eleven TEFU... lépegető exkavátor... vagy nem is tudom, minek nevezzem. És külön kis májtáji gazdaságom dolgozói! És gégém, mely a legnehezebb időkben is megbirkózott a tüdőjárás szeszélyeivel! Hasnyálam, akire jó munkája miatt annyian mirigykednek. És agyam, amely gátlás nélkül gyártja ezeket a borzalmas szójátékokat... exportra ugyan teljesen alkalmatlanok, de a szorgalom mégis dicsérendő.

Ott álltam a jubileumon, teljes tanácstalanságban, hogy kit hagyjak ki a jutalomosztásból, miközben testrészeim feszülten figyeltek, a fülem az orromat leste és az orrom hegyezte a fülét. Töprengtem, mit tegyek. És akkor pillantásom a reumámra esett, ó, aki éppen belém állott, úgyhogy kínomban testrésznek néztem és szigorú hangon közöltem vele, hogy ő pedig, mint huligán figura, akinél a fejlődés is csak negatív jelenség, semmiképpen sem számíthat prémiumra.

Rögtön tudtam, hogy helyben vagyok. Ennek aztán tényleg az egész életemben semmi hasznát nem vettem, ócska huligán, aki a termelői munkából mindig kivonta magát... nála még az is negatív tulajdonságnak számít, hogy fejlődőképes!

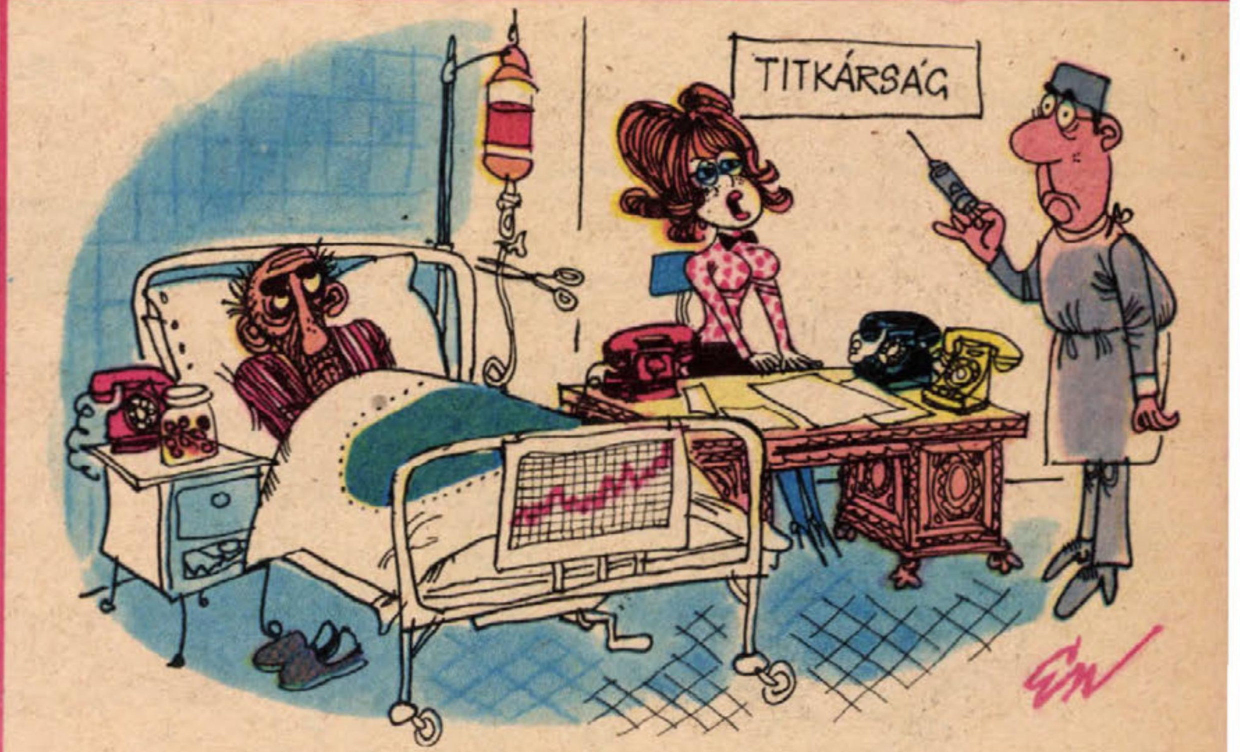
Vele kezdtem tehát az értekezletet, éles szavakkal bírálva meg eddigi működését, és tudomására hoztam, hogy semmiféle prémiumra nem számíthat.

Szemrehányóan nézett rám és csak annyit mondott:

— És az semmi, hogy nem mindig fájok?...

– Nincs focista-utánpótlás. De cipészutánpótlás sincsen!

– Kit jelenthetek be?

AZ AKCIÓ

Kváz Jeromos, a Zűrker igazgatója 16 óra 47 perckor lépett ki a Cuha Matild utcai közértből, ahol húsz deka töpörtyűt és három kovászos uborkát vásárolt.

A kommandó 16 óra 48 perckor sújtott le. Ahogy Kváz Jeromos beült a kocsijába, az ülés támlája mögül két gerilla bújt elő. Fekete selyemharisnyát viseltek a fejükön, és egy kellemetlenül kerek tárgyat nyomtak az igazgató lapockája alá.

— Indítsd el a kocsit, Kváz Jeromos — mondta a nagyobbik gerilla —, hajts a tömb körül, és eszedbe ne jusson, hogy jelt próbálj adni. Pesten vagyunk, úgysem segít rajtad a kutya sem.

Kváz Jeromost bizonyos büszkeség töltötte el. Nagyköveteket már raboltak. Ha a tőkés sajtónak hinni lehet, külügyminisztereket is. Vállalati igazgatót még soha. Úgy látszik, mégis vitte valamire. De a kerek tárgy fene kemény volt a lapockája alatt.

— Mit jelentsen ez? — kérdezte a második kör elején, és reszketett a hangja.

— A játszmának vége, Kváz Jeromos — mondta a kisebbik gerilla. — Mi a Népgazdaság Tigrisbarátai vagyunk és betelt a pohár.

— Hogyhogy? — kérdezte Kváz Jeromos, és ijedtében majdnem kinn felejtette az indexet.

— Hogyhogy? — kuncogott a kisebbik gerilla. — Ez jó. Meséld csak el szépen, mi volt azzal az osztrák gemkapocsüzlettel.

— Mi lett volna? Hatszázezer skatulya gemkapcsot szállítottam bécsi rendelésre. Hatalmas haszon ígérkezett.

— De te aztán kiegyenesítetted mind a hatszázezer stkatulya gemkapcsot — mondta a nagyobbik gerilla, és roppant neheztelés volt a hangjában —, aztán a végüknél összeforrasztottad őket. Miért? Az ég szerelmére, miért?

— Takarékossági szempontból — mondta Kváz Jeromos. — Kiszámítottam, hogy a vége ily módon egész Bécsig elér, és megspórolhatjuk a szállítási költséget. A vevő egyszerűen áthúzza magához az egészet. Már az is baj, ha takarékos az ember?

— A svéd kirakatbaba-üzletről is mesélj, Kváz Jeromos — mondta a kisebbik gerilla, és az ő hangja is rondán csengett. — Hogy is volt az a svéd kirakatbaba-üzlet?

— Hogyan lett volna? — mondta az igazgató. — Óriási nyereség kínálkozott. Egy svéd cég tizenhatezer minőségi kirakatbabát rendelt nálunk és...

— És te tizenhatezer PVC-csontvázat szállítottál a Tananyagellátó elfekvő készletéből. Miért?

— Ezzel is jelezni óhajtottam — mondta Kváz Jeromos —, hogy a kapitalizmus a vesztébe rohan és már a haláltáncát járja. Már az is baj, ha valaki elvi alapokon áll?

— A tizenhatezer PVC-csontvázat persze visszaküldték — mondta a nagyobbik gerilla. — Csakhogy itthon már tanulmányi célokra is alkalmatlanná váltak, mert te egy-egy vállfát hegesztettél a lapockájukra. Ütött az óra, Kváz Jeromos, fizetned kell az ostobaságaidért...

— És... és milyen váltságdíjra gondoltok?

— Kétszázezer forintra.

Az igazgató ereiben megfagyott a vér.

— Lehetetlenség. Annyit semmiképpen sem tudok összekaparni. Hiszen az évi fizetésem sem több százötvenezernél.

— Tévedésben vagy, Kváz Jeromos — mondta a kisebbik gerilla. — A kétszázezret nem te fizeted nekünk, hanem mi fizetjük neked.

Az igazgató majdnem lenyelte az ádámcsutkáját.

— És? Mit kell tennem ezért?

— Semmit — mondta a nagyobbik gerilla. — Éppenséggel semmit. Aláírsz egy nyilatkozatot, hogy többé az életben nem teszed be a lábadat a munkahelyedre.

— Egy szót sem értek az egészből.

— Nézd, Kváz Jeromos — mondta a kisebbik gerilla. — Mi kiszámítottuk, hogy a népgazdaság évi harmincmillióval jár jobban, ha te kétszázezerért semmit sem csinálsz, mint ha százötvenezerért csinálsz valamit.

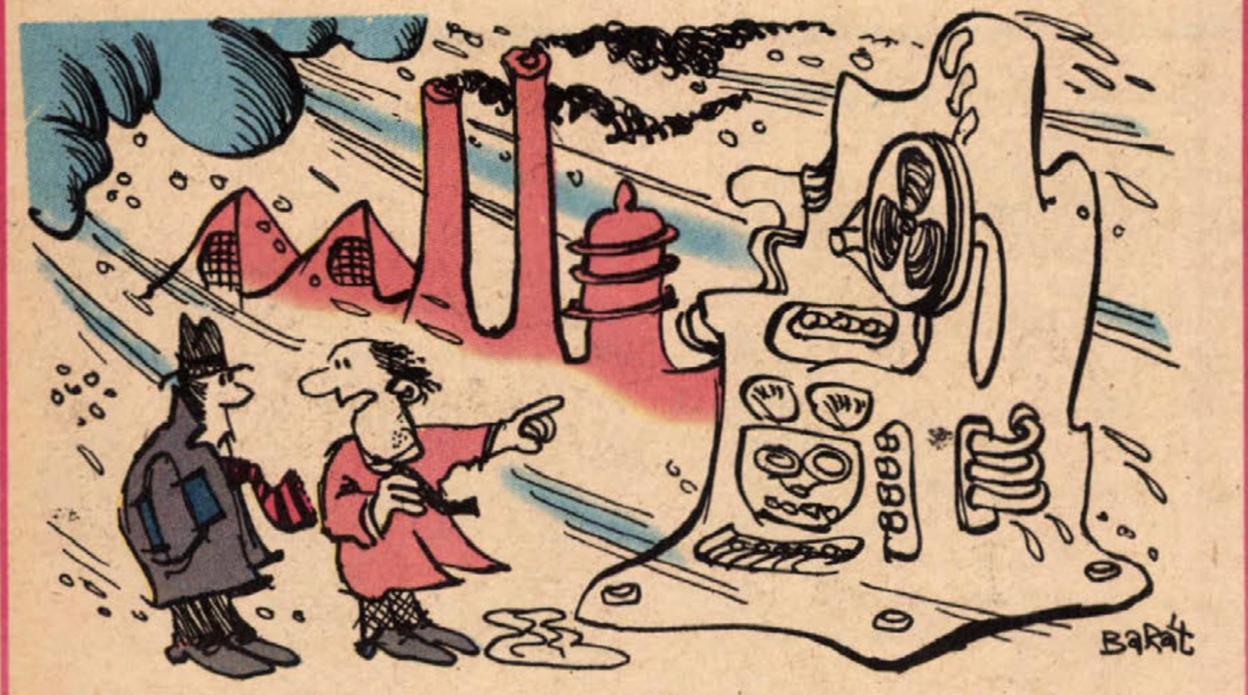
— Elég — mondta az igazgató. — Hol az a nyilatkozat?

A Kossuth rádió az esti hírekben bemondta, hogy az akcióért a Főkereskedelmi Minisztérium vállalja a felelősséget.

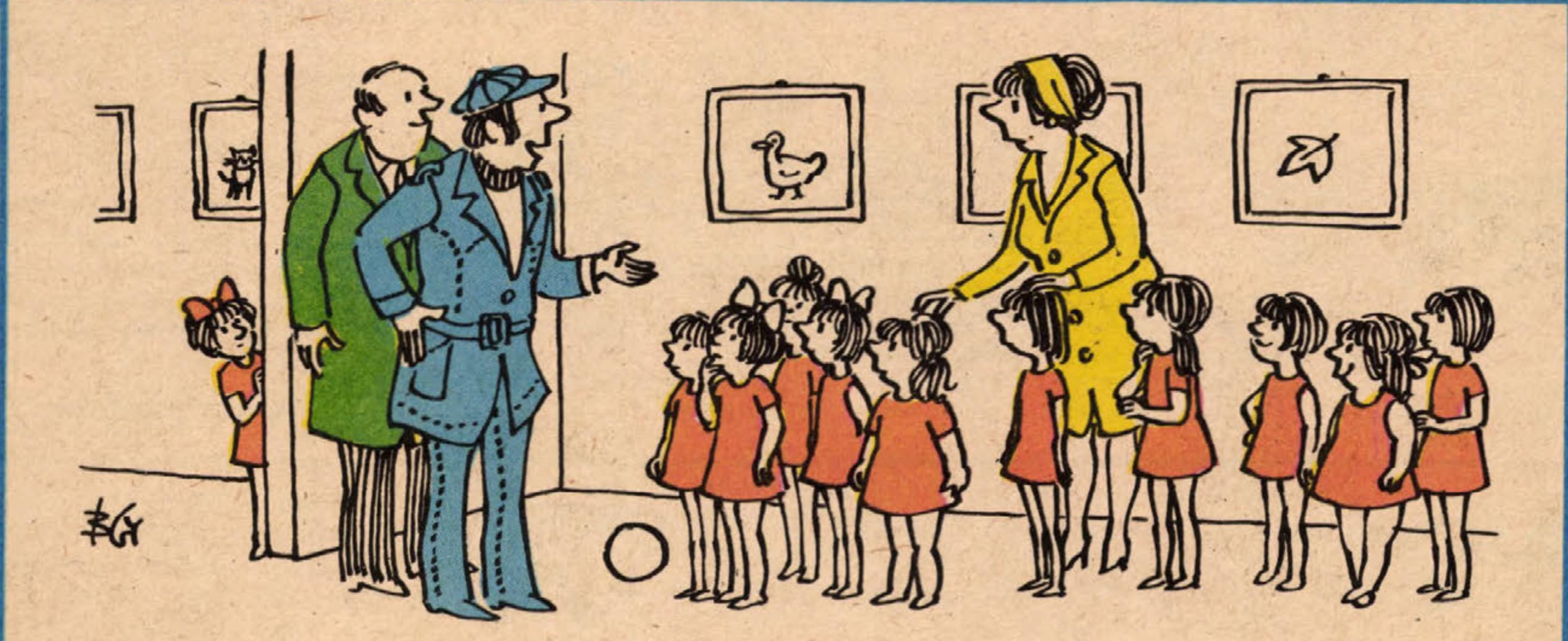
A hír elterjedt. Másnap délután 16 óra 47 perckor harminckilenc további igazgató lépett ki a Cuha Matild utcai közértből. Húsz deka töpörtyűvel, három kovászos uborkával és rózsás reményekkel...

Peterdi Pál

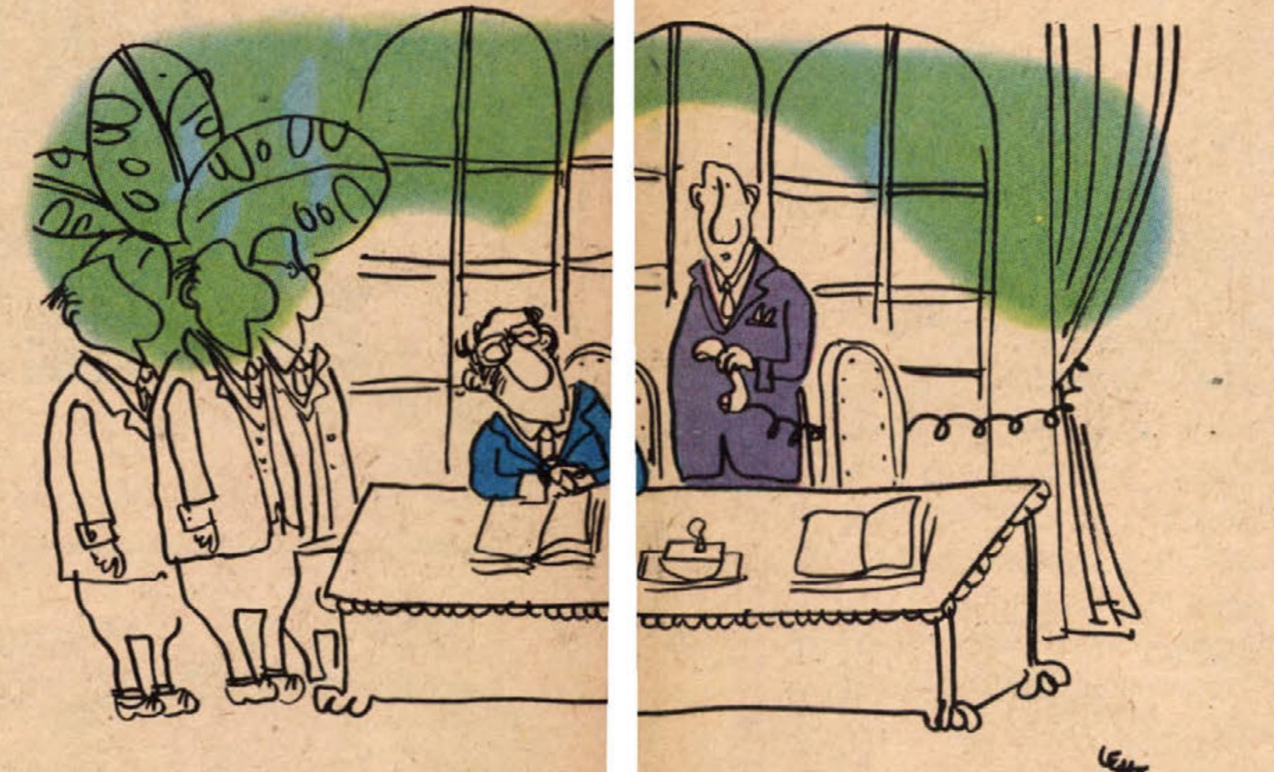
MÁRKA

– Ez gép! Két éve állja az időjárás viszontagságait!

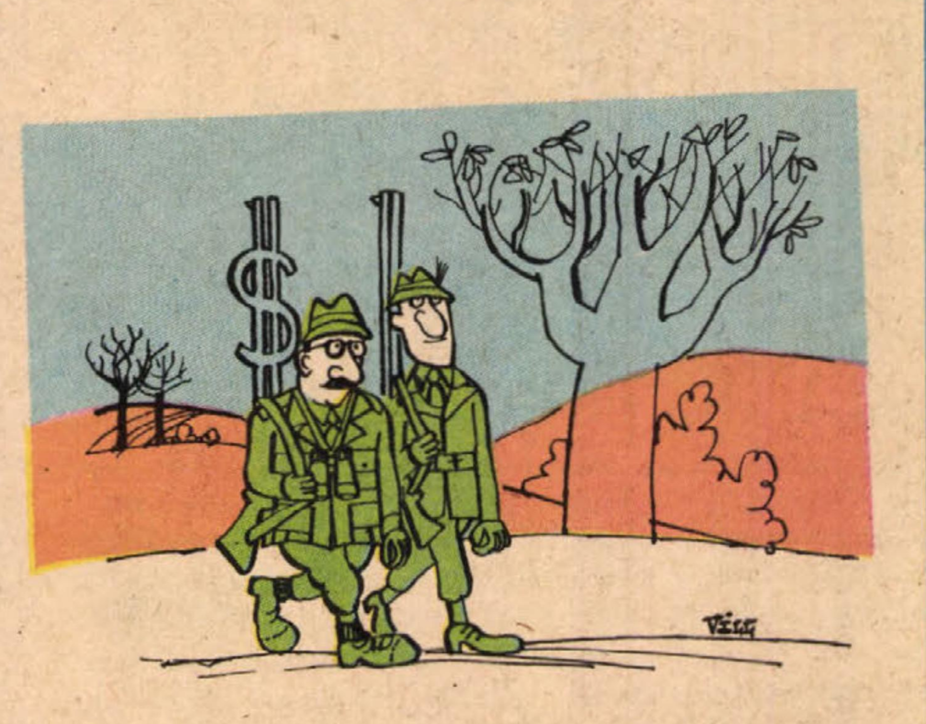

– Kisztihand, egy könnyűsúlyú kislányt keresünk a műkorcsolya-párosba.

– A magyar küldöttség csak egy hét múlva tud ideérni, excellenciás uram! Budapesten szemerkél az eső.

KÜLFÖLDI VADÁSZ

VENDÉGFOGÓ

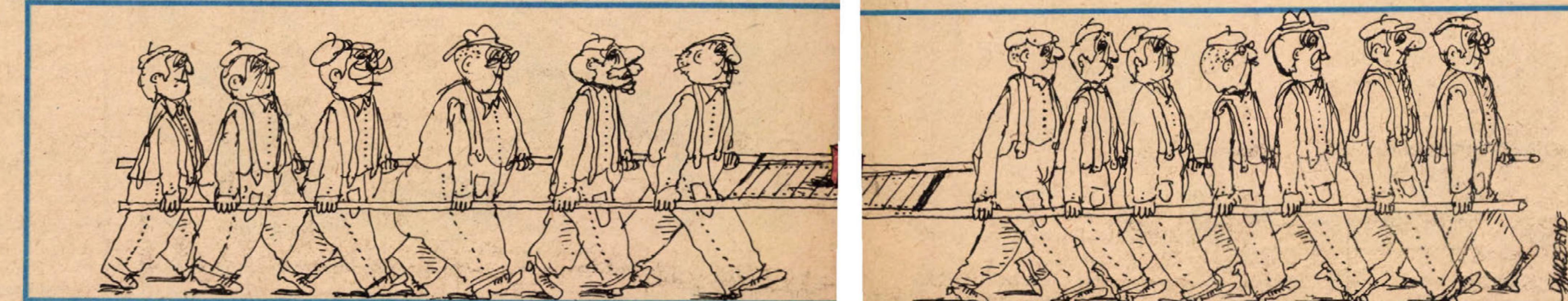
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az újdonsült férj ragyogó szemmel nézi az ifjú menyecskét:

— Imádlak, Tündi! Épp úgy bontod föl a konzervet, mint az édesanyám.

— Végre megjött! — sóhajt föl a lakástulajdonos, amikor beállít a vízvezetékszerelő. — Már egy hete hívom magukat.

— Akkor rossz címre jöttem — válaszol a szerelő. — Az, akihez ma mennem kell, már öt hónapja telefonál...

ÓRABER

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovácsnak váratlan látogatója érkezik. A vendég előre mentegetőzik:

— Remélem, nem zavarom.

— Ugyan! Már korábban sem éreztem valami jól magam.

Vita közben a feleség odaveti a férjének:

— Te, akire életem legszebb éveit áldoztam...

— Ne beszélj így — kérleli a férj —, szörnyű arra gondolnom, hogy még a legrútabb éveid is rám várnak!

– Izlik? Én programoztam be a mikrohullámú sütőt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Kiss elmegy látogatóba Nagyékhoz. Egy kép előtt megkérdi:
— Ez antik kép?
— Igen.
— Kit ábrázol?
— A feleségem leánykorában.

A pszichológusnál:
— Képzelje el, hogy bezárkózik egy szobába egy üveg konyakkal és egy szép lánnyal... Mihez nyúl legelőször?
— Legelőször a villanykapcsolóhoz.

FONTOS KÖZLENDŐ

– Hallotta?

SZÁJBARÁGNI

Tizenkét évig éltem Amerikában, és ebből a tizenkét évből legalább húszat töltöttem azzal, hogy haza akartam jönni. De vagy nem volt pénzem útiköltségre sem a nyomor miatt, vagy sok pénzt kerestem és nem volt szívem otthagyni a sok pénzt.

Sőt.

Azt is meg kell mondanom, hogy Amerika sokszor kínálta fel nekem a milliomosságot is, de — nem hencegésből mondom — mindig sikerült zseniálisan kidribliznem.

Példa:

Akkoriban kezdték gyártani a rádiókészülékeket, de az ügy még meglehetősen kezdetleges állapotban volt, ám az egyik barátom, akit nagyon szerettem és aki karmester volt egy kis moziban (akkor még a film néma volt), rádióőrületbe esett, és mert szegény volt, kibérelt egy kis pultot valamilyen üzletben és rádióalkatrészeket árusított. Minden percben más-más alkatrész kellett, én le-lementem hozzá az üzletbe, hülyéskedtem a vevőkkel és eladogattam ezeket a szamárságokat, amíg egy napon barátom ezekkel a szavakkal fordult hozzám:

— Ide figyelj, Palikám, te remekül tudsz bánni a vevőkel, megnevetteted őket és egy óra alatt többet tudsz eladni, mint én a szakállammal és a komolyságommal egy hét alatt. Tedd rendszeressé ezeket a látogatásaidat, és én beveszlek az üzletbe, minden tőke nélkül, felestársnak.

Nevettem:

— Ne hülyéskedj. Rajtad kívül nincs ember a földön, aki a rádiót komolyan venné. A vak is látja, hogy a rádiónak nincs jövője. Ki szereti a lármát a saját lakásában? Barátom vagy, szeretlek és szívesen segítek neked eladni ezeket a roncsokat. De betársulni? Ebbe a kis pultba? Szó sem lehet róla.

Barátom — mert jóslásom rosszak bizonyult —, az RCA, vagyis a Radio Corporation of America elnöke lett és sokszoros milliomos, és pedig hazajöttem és húsz pengő készpénzt kaptam a Színházi Élettől egy novellámért.

Amikor elindult a hangosfilm, cikket írtam a Hollywood Reporterbe, ami a szakma lapja volt négy kis oldalnyi terjedelemben, és ebben logikusan kifejtettem, hogy a beszélő filmnek nincs jövője, a film éppen azért lett világhírű, mert néma és emiatt mindenki megérti, nincs egy bizonyos nyelvhez kötve. A cikk utolsó mondata az volt, hogy ha szobrot készítek bronzból egy tehénről, és a szobor hátuljára valódi tehénfarkat ragasztok, ettől se szoborabb, se tehenebb a tárgy nem lesz.

A cikknek szakmai körökben nagy sikere volt. Sajnos, a beszélő filmnek még nagyobb.

És mostanában, pontosan három nappal ezelőtt tűnődni kezdtem. Arra gondoltam, ha visszalapozok a milliomosok millióinak kezdetére, az alapötletre, hogyan viselkedném? Hamarosan rádöbbentem arra, hogy mint zseniális üzletember újra és újra megbuknék.

A tűnődést az váltotta ki belőlem, hogy a Rákóczi úton ballagtam hazafelé, amikor jött szembe velem egy csinos, fiatal lány. És rágott. Rágógumit. Fáradhatatlanul.

Arra gondoltam, hogyha Wrigley, aki a táncoló emberkéket és magát a rágógumit kitalálta, odajött volna hozzám annak idején, megkért volna, hogy társuljak vele, mert van egy új találmánya, nem kell hozzá, csak negyven fillér, jó magyar pénzben, nem tudtam volna szavakat találni a kacagástól. Nem vitás, hogy Wrigley ezekkel a szavakkal fordult volna hozzám:

— Gumit fogunk árulni, amit rágni lehet a végtelenségig. Eleinte még van valami íze, aztán elmúlik, csak rágni kell. Ha eljön az ebédidő, az ember csak kiveszi a szájából, odaragasztja az asztal széléhez, megebédel, azután vissza a gumi. és rághatja a végtelenségig. Lenyelni természetesen sohasem szabad, mert nem étel, hanem rágnivaló.

Megpenészedtem volna a kacagástól a gondolatra, hogy ilyen hülyeségbe beszálljak akár negyven fillér erejéig is, de Wrigley hitt a rágás gyönyörében, ez a téboly beszáguldotta az egész világot, az emberek rágnak céltalanul éjjel is, nappal is, és Wrigley sokszoros milliomos lett.

Olyannyira, hogy van egy szigete Kaliforniában, úgy hívják, hogy Catalina Island, tízszer akkora, mint a mi Margitszigetünk, saját hajói vannak és benn a hajóban három emelet mélyre lehet legyalogolni, a három emelet vastag üveggel van körülvéve, látni lehet magát a tengert temérdek halaival. Reflektorok világítják meg a Csendes-óceánt, és az én időmben ezért a sok gyönyörűségért csak egy dollárt kellett fizetni.

Annak idején, sok évvel ezelőtt, amikor Wrigley még élt, interjút csináltam vele a Los Angeles Examiner részére, és a nagy koponya, a milliomos zseni ilyeneket mondott:

— Már kisiskolás koromban feltűnt nekem, hogy a gyerekek menynyire szeretnek rágni. Alig volt köztük olyan, aki ne rágta volna lelkesen a tollszárát vagy a körmét, tekintet nélkül arra, milyen volt az íze. Már akkor rádöbbentem, hogy nem az íz a fontos, hanem maga a rágás. Mondd meg, mit rágsz, megmondom, ki vagy. Egészen fiatal voltam, amikor rájöttem arra, hogy az egyetlen dolog, amit a végtelenségig lehet rágcsálni, a gumi. Tehát: gumit a népnek.

Egymillió dollárt költöttem arra, hogy hirdettem a táncoló emberkéket, amik minden rágógumicsomagon rajta vannak, de akkor még senki sem tudta, mit jelentenek ezek a vicces figurák.

De az emberek kíváncsiságát sikerült felkeltenem.

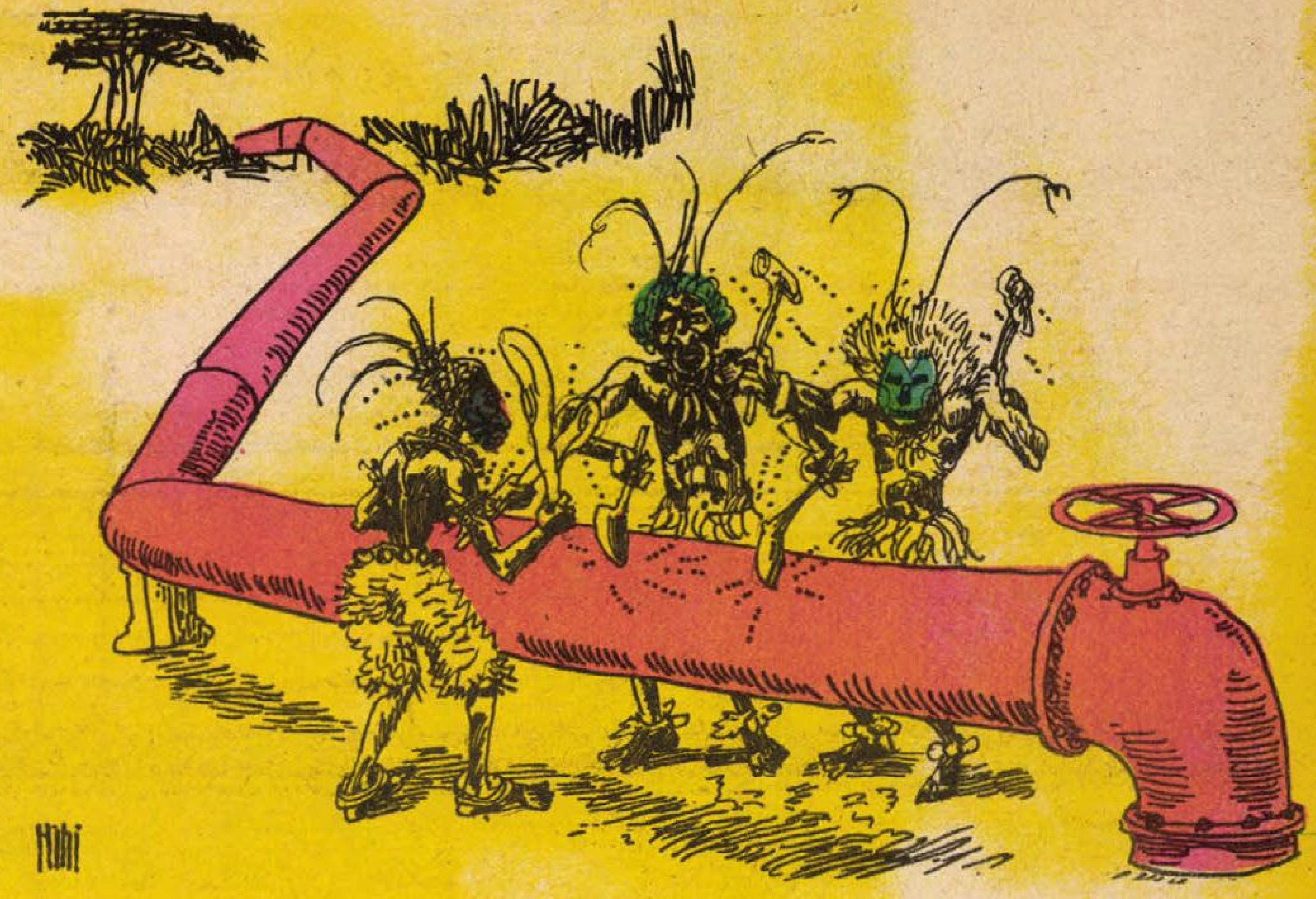
Aztán megindult a gyártás, és az emberek rágtak, mint a parancsolat. Cikkek jelentek meg a rágógumi mellett és ellen, vita volt, kiértékelés, de mindenki megkóstolta, mindenki rágott lelkesen.

Sinclair Lewis úgy jellemzett egyik regényében egy üresfejű, léha amerikai lányt, hogy „Madge fáradhatatlanul rágta a gumiját". Azt észre sem vette, hogy ő maga, írás közben úgy rágott, mint a pinty. Aztán a rágást nem lehetett megállítani. Sokan próbálták utánozni a Wrigley-féle gumit, de egy pillanatig sem tudták leszedni az élvonalról.

Jó. De valamit szeretnék még leszögezni. Ha most jönne ez a Wrigley a negyven filléremért, most sem társulnék vele. Most sem tudok hinni abban, hogy mások rágnak hülyeségeket és ettől valaki milliomos lehet.

Királyhegyi Pál

FÜLÖP, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI

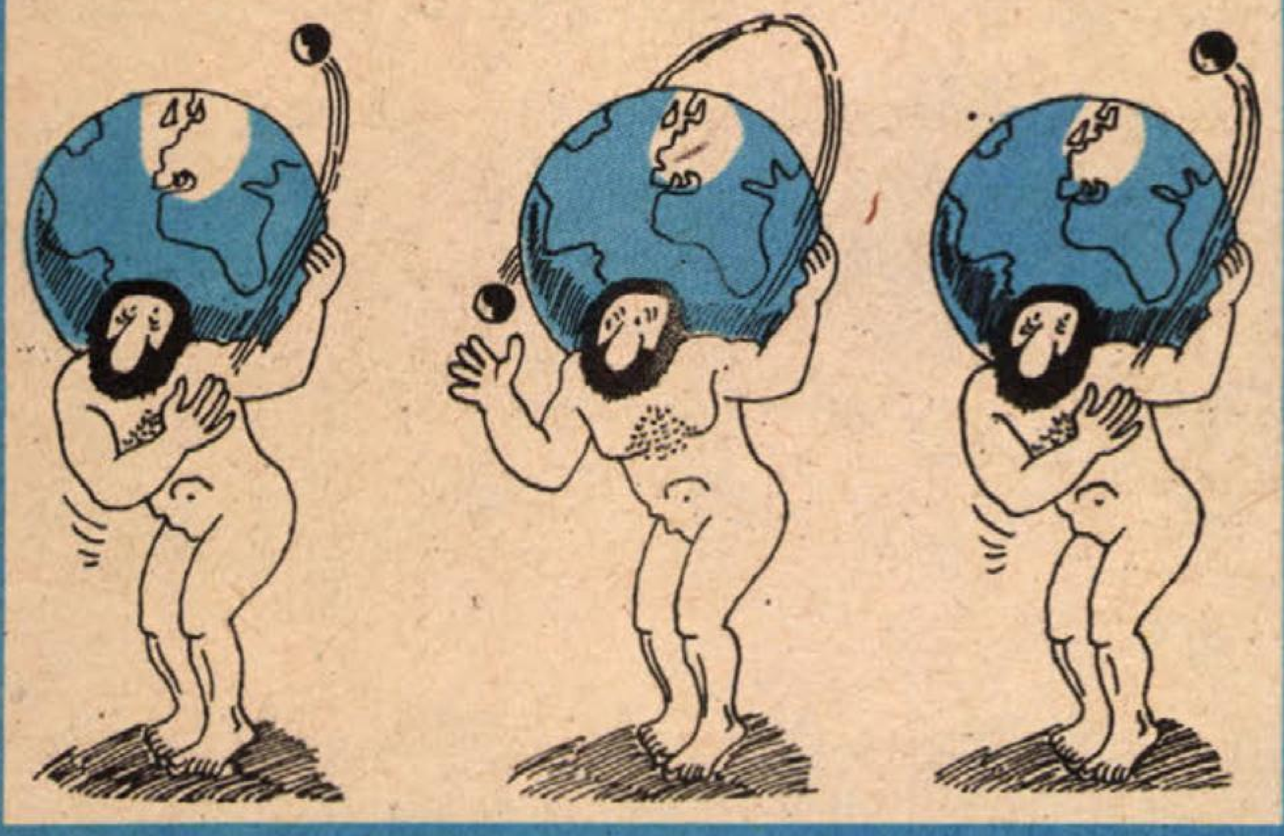
ETNO-GRAFIKA

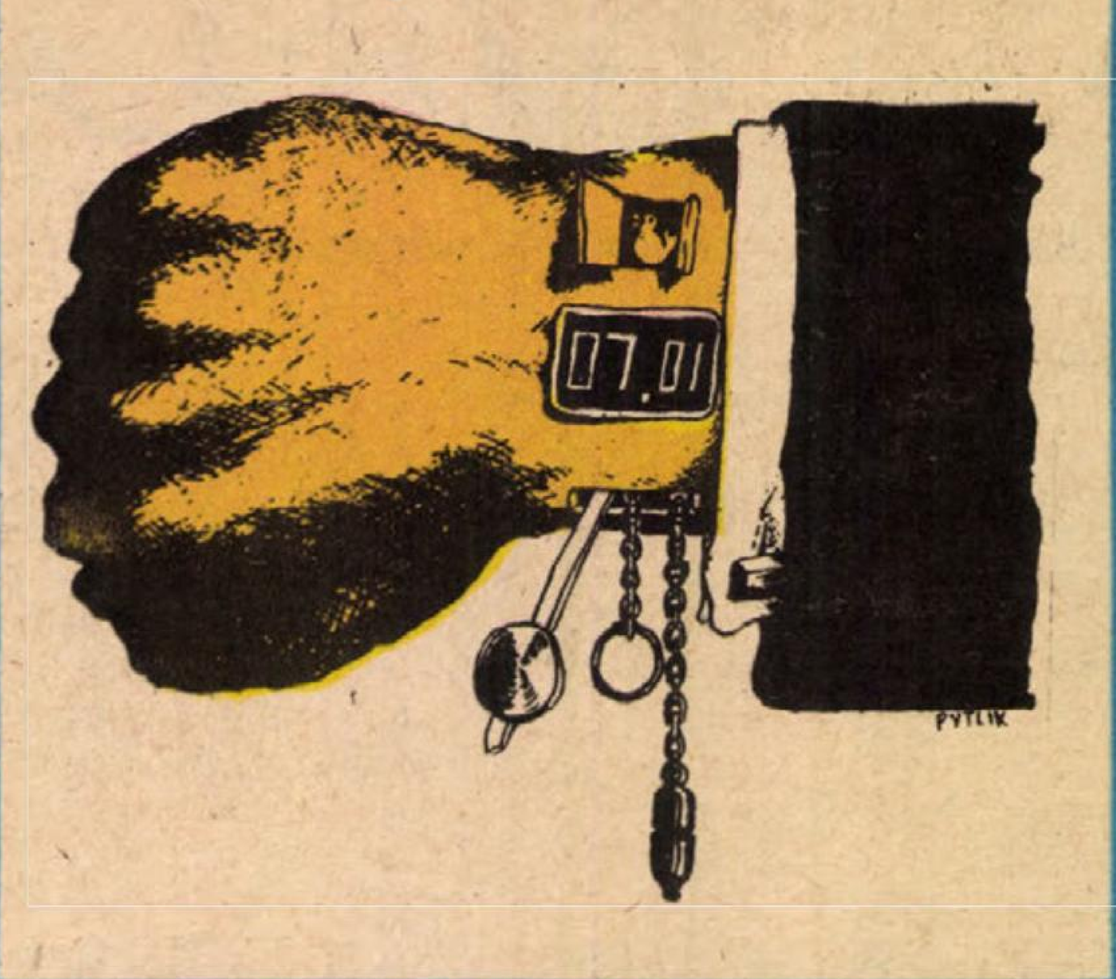

IMPORT HUMOR

ATLASZ

A LEGDIVATOSABB KARÓRA

FODRÁSZNÁL

SZALMAÖZVEGY

KETTŐS NEVELÉS

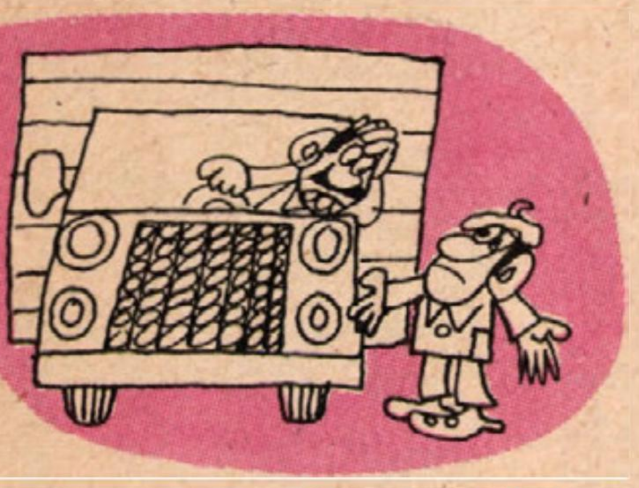
– Már megint rendetlenséget csináltál a szobádban!

AZ OLVASÓ OLDALA

ANYAGHIÁNY – DE NEM ANNYIRA...

A 4. számú Volán egri darabárutelepéről november 9-én takarmánymeszet fuvaroztam Budapestre a Phylaxiának. Motorhiba és más okok miatt csak délután negyed 6-kor érkeztem meg, amikor is közölték velem, hogy járművet nem tudják leterhelni, mert a leterhelő brigád már elment, ezért ott kell maradnom másnap reggelig. Csakhogy: a) a leterhelő brigád munkaideje délután 6-ig tart; b) ott is láttam őket (vagy másokat) az öltözőben, inni, kártyázni, ám a kocsi lerakását nem vállalták, mert mint mondták, nekik azért nem fizetnek. (Még este 8-kor is ott kártyázott négy ember, vajon ezért fizetett nekik valaki?); c) a Phylaxia termelő üzemrészlege alapanyaghiány miatt éppen nem üzemelt. Úgy látszik, nem is volt sürgős nekik az üzemelés, hiszen én alapanyagot hoztam nekik Egerből, de azt nyugodt lélekkel eltették másnapra, magam pedig egy öltözőpadon, kemény deszkán töltöttem az éjszakát. Ennél nagyobb baj talán, hogy egy 20 tonnás jármű veszített egy munkanapot, a 4. számú Volán pedig több ezer forintnyi fuvardíjat.

Gulyás István
Eger, Lenin út 93. 3300

VEVŐBOSSZANTÓ, NÉGY TÉTELBEN

Visszavittem új karórámat a boltba, ahol két hónapja vásároltam, hiszen garanciális időn belül romlott el. Az üzletben közölték: a Tolbuhin körút 8. alatti javítóműhelyükbe kell vinnem, ez a cím áll a jótállási jegyen is.

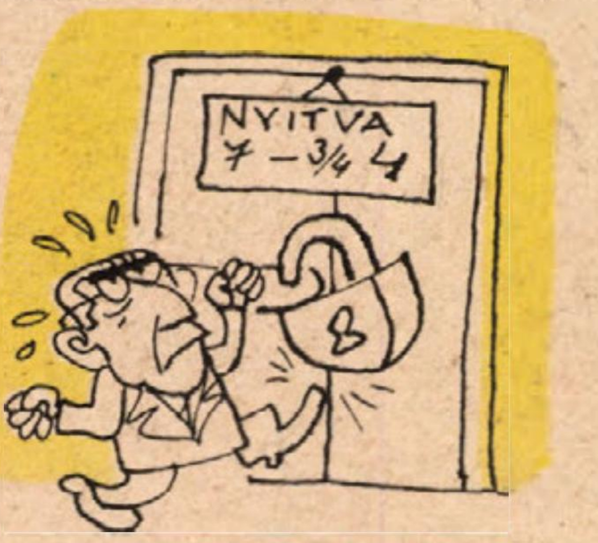

1. vevőbosszantás: a vevőnek kell elvinni az órát a műhelybe. Minden normális kereskedelemben a vevő a bolttal áll kapcsolatban, ahol az árut vette (s ez nálunk is így volt, nemcsak a maszek-világban, de az állami Óra- és Ékszerkereskedelmi V. korábbi korszakában is). Ha hibás a cikk, oda viszi vissza, a többi a bolt dolga. Miért fecsérelje naponta száz (ötszáz?) vevő az idejét azzal, hogy a javítóműhelybe megy, s ott hosszas sorbaállással beadja az óráját, amikor egyetlen Óra-Ékszer-alkalmazott egy autóval minden délelőtt összeszedhetné a vállalat valamennyi budapesti üzletéből az órákat — és még tűnődhetne is, miképp használja ki a munkaidejét délután? (Esetleg úgy, hogy a megreparált órákat visszaszállítja a fióküzletekbe.)

2. vevőbosszantás: a Tolbuhin körút 8-ban van egy maszek órás, csodálom a nyugalmát, naponta ki tudja, hányan nyitják rá az ajtót, az Óra-Ékszert keresve és ő mindig türelmesen átirányítja a népet az épület Veres Pálné utcai frontjára, a keresett műhely ugyanis ott van. Miért nem ezt a címet közlik (Tolbuhin krt. helyett) a gyanútlan klienssel?

3. vevőbosszantás: Aki délután 4-kor ér a Veres Pálné utcába (és sokan lehetünk, akik a délutáni órákat választjuk), ott helyben kap gutaütést a zárt ajtó előtt, mert igazán nem számít arra, amit a felirat hirdet: reggel 7-től délután 3/4 4-ig tartanak nyitva.

4. vevőbosszantás: három hétre vállalják a garanciális órajavítást („sok a munka"), a jótállási jegyen viszont ez olvasható: „A

garanciális javítást általában az igénybejelentéstől számított 8 napon belül teljesítjük."

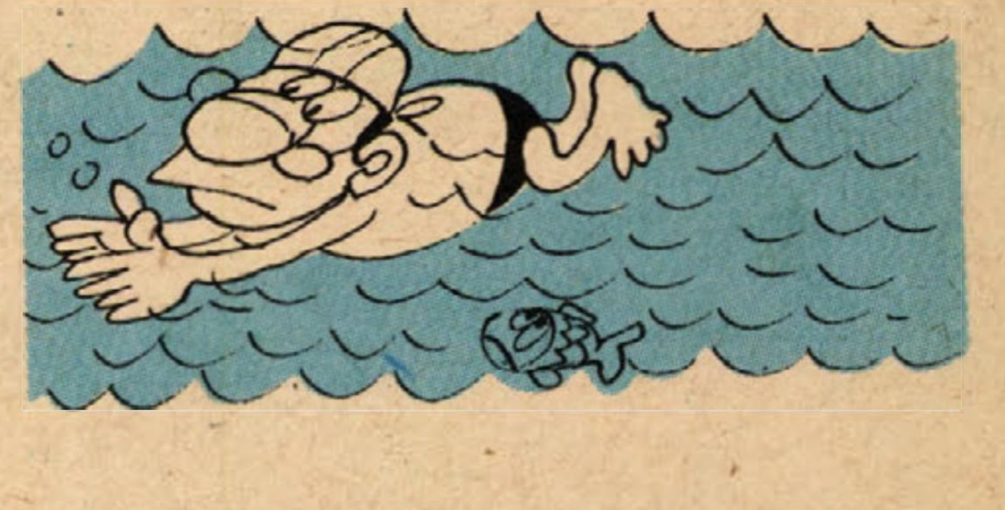
A minap vastag betűs cím ütötte meg a szememet egy újságban: „Javultak a szolgáltatások". Bizonyosan nem az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalatra gondoltak.

(barabás)

RÉGEN LÁTTÁK UTOLJÁRA...

Jó lapozgatni az Ofotért díszes kivitelű, gazdag tartalmú új árjegyzékét: harmincadik születésnapjára adta ki a vállalat.

A kíváncsi szem megakad a japán fényképezőgép-csodákon. Feltűnnek a világhírű márkák: a Canon, a Yashica, a Chinon, a Minolta stb. Bőséges tájékoztatót kapunk objektívekről, filmfelvevőkről, nagyítókról. Külön fejezet tárgyalja a divatos nap- és védőszemüvegeket, legalább harmincféle változatban. Árjegyzékolvasás közben megszólal a kisördög: a Ludas Matyi megírta három éve, hogy nem lehet úszószemüveget kapni. Vajon most lehet-e? Az Ofotért színes születésnapi árjegyzéke nem hirdeti. Gyors körtárcsázás néhány szakboltba, és kiderül, hogy az úszószemüveg továbbra is hiánycikk. „Régen láttuk utoljára" — mondták az udvarias eladók.

Várjuk meg talán a vállalat 50. születésnapját, hátha addigra lesz úszószemüveg is?

(f. i.)

KOKSZ CSAK KIVÉTELEZETTEKNEK?

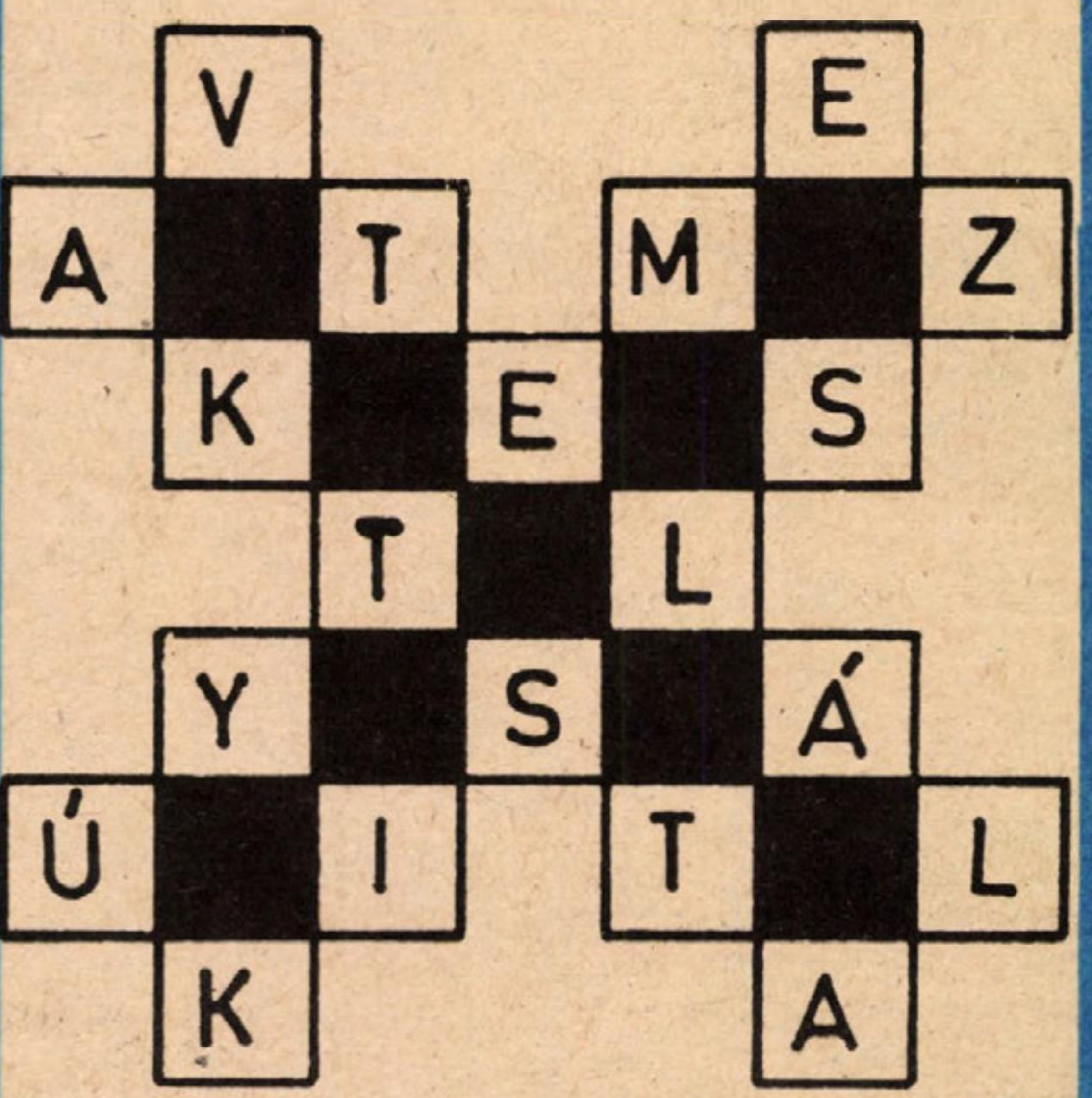
Gyöngyöshalászon lakom és hiába próbáltam három helyen is: Gyöngyösön, Jászárokszálláson, Jászberényben kokszot vásárolni, egyik Tüzép-telepen sem adtak, holott mindenütt volt. Szeretném tudni, hogy van, miért nem adnak?

Csiba Istvánné
Gyöngyöshalász

TÜCSÖK és BOGÁR

Közmondás

Ha az ábra betűit a sakkjáték lóugrásának szabálya szerint helyes sorrendben olvassátok össze, egy közmondást kaptok eredményül. Hogy szól ez a közmondás?

Megfejtés: Vak tyúk is talál szemet.

Így persze a sakkjátékban is csak a háromlábú ló ugrik!

(A Békés megyei Népújságban találta Turi István)

A GYEREKEK BARÁTJA

Kitüntetést alapított Bugacon a Vörös Csillag őrs. Az első kitüntetést Szappanos Jolánnénak adományozták, aki megszerettette velük szülőföldjüket, Bugacot.

Ez már igen, Duplán is nő!

(Az Őrsvezető c. folyóiratban fedezte fel Román Krisztina, nyíregyházi olvasónk)

325 | A félszamarak nemzetközi törzskönyvezése
A HAZAI TUDOMÁNY MŰHELYEIBŐL

Óh!

(A Természet Világa című lap tartalomjegyzékéből ollózta dr. Izsák János, zalaegerszegi olvasónk)

vács, Edző: Stamler László.

A hazai csapat ilyen arányban is megérdemelten győzött a karádiak ellen. A kis számú közönség helyenként színvonalas, gólokban gazdag mérkőzést játszott. Góllövők: Mohácsi (3), Ilics (2, egyet 11-esből), Steiner, Bátori, il-

Huszonketten lehettek a szurkolók!

(A Somogyi Néplapban fedezte fel Tepkor Károly, csurgói olvasónk)

„Tettekkel a mi világunkért" társadalmi munkaakció során 1000 vagon vasat gyűjtöttek a vépi Kossuth Lajos úttörőcsapat mintegy 400 kisdobosa, úttörője, a szülőkkel együtt a községben.

Fejenként két és fél vagont? Gyönyörű!

(A Vas Népe c. lapban találta Nagy Katalin, szombathelyi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

joga van a tanuláshoz, de kevés az óvoda, az iskola.
Az idén viszonylag sok három-négy éves gyerek született. Újra szabályozták, hogy kit vegyenek és

Akkor jövőre számos öt-hat éves gyerek születése várható!

(A Gyermekünk c. lapban találta Erdős Péter)

ZSÖLLYE

Szombathy Gyula egyik délelőtt a Vígszínház társalgójában odalépett Hegedűs D. Gézához.

— Te, gyere csak be egy pillanatra az öltözőmbe. Mutatok valamit.

Az öltözőasztalon csillogó, formás szerkezet állt.

— Most hoztam el az ócskástól, és képzeld csak, megállás nélkül ketyeg!

Hegedűs csodálkozva nézett Szombathyra.

— Na és? Egy megjavított órának ketyegni kell! Nem?

Szombathy elgondolkozva nézett maga elé.

— Az rendben van, de ez eddig barométer volt!

*

A Székhelyi József—Egri Márta színészházaspár részére nagy könnyebbséget jelent, hogy kislányukat, amennyiben mindkettőjüknek egyszerre akad elfoglaltsága, rábízhatják a nagymamára, Náray Terire. Egyik délután Fruzsina sehogyan se akaródzott nyugodtan maradni és végighallgatni Piroska és a farkas meséjét. Náray Teri végül összeszedve minden nagymamai tekintélyét, erélyesen rászólt a kislányra:

— Fruzsina, legyél jó, mert úgy jársz, mint Piroska! Hallottad az előbb, ugye? Megette a farkas!

Fruzsina egy percig meghökkenve nézett maga elé, majd felvidult az arca.

— Akkor még van időm egy kicsit rosszalkodni! Hiszen a farkas előbb a nagymamát ette meg!

*

A legújabb Piedone-film egyik felvételére késve érkezett a sorozat állandó rendezője, Steno.

— Képzeljétek, mi történt velem! Beugrottam tíz percre egy fodrászüzletbe, és mialatt borotváltak, ellopták az üzlet elől az autómat!

Bud Spencer résztvevően tette kezét rendezője vállára, vigyázva, nehogy megroggyanjon a szeretetteljes simogatástól.

— Növesszél te is szakállat, mint én, és akkor ilyesmi soha nem fordulhat elő veled.

*

Harkányi Endre a napokban egyik áruházunk konfekcióosztályán nézegette a ruhákat. Az eladó rögtön odasietett hozzá.

— Mire volna szüksége, kedves művész úr?

Harkányi rámutatott egy kockás kabátra.

— Már ki is választottam. Ez a mélybarna szín nagyon tetszik nekem. Ha jó a méret, akkor meg is venném. És akkor nadrágot is néznék hozzá...

Az eladó megkérdezte:

— Parancsol esetleg két nadrágot a kabáthoz?

Harkányi kicsit gondolkodott.

— Úgy hiszem, nem. Az az érzésem, kettő kicsit meleg lenne!

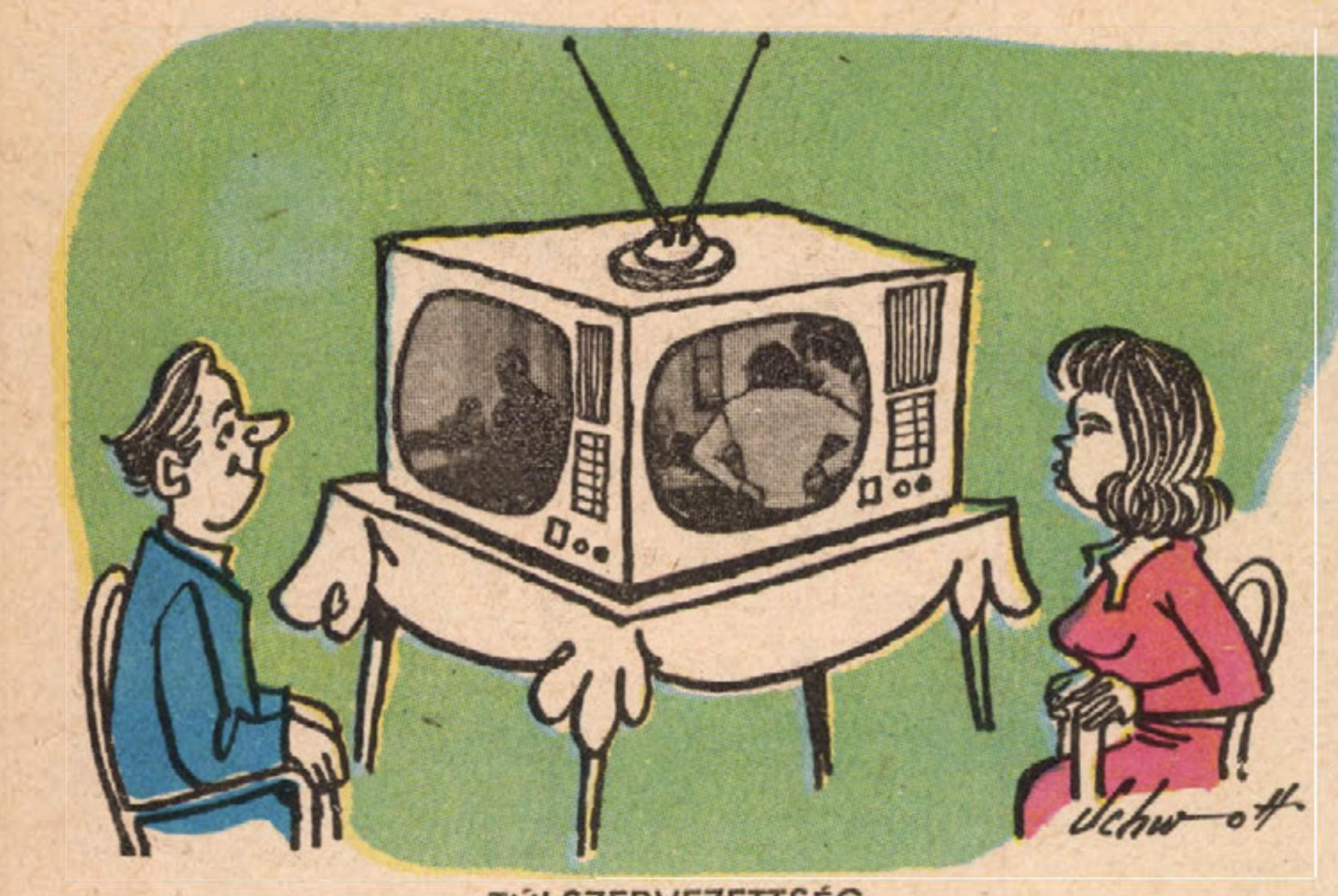
Rátonyi Róbert

ÉDES ANYANYELVÜNK

– Sarkítsuk a kérdést!

PRAKTIKUS TÉVÉKÉSZÜLÉK

TÚLSZERVEZETTSÉG

– Kérem, én az ellenőrök ellenőrének az ellenőre vagyok...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504

ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Vadásztársaságban a rókák ravaszságáról beszélgetnek. Valaki megjegyzi.

— A róka igen könnyen rászedi az embert. Nemrég egy álló napig voltam a nyomában egynek, és amikor lelőttem, akkor derült ki, hogy kutya.

SZÓFOGADÓ GYEREK

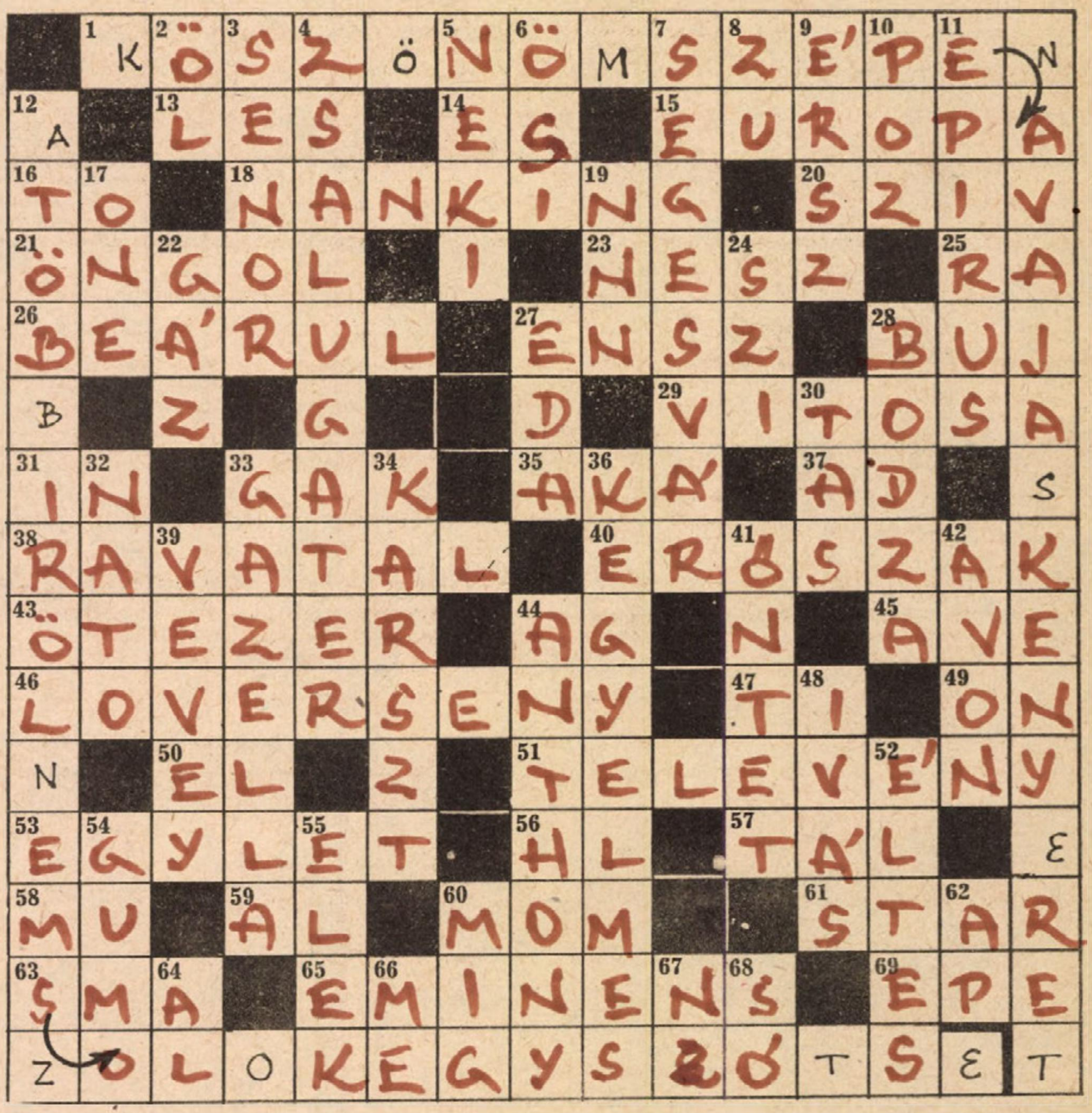
Pistike vendégségbe hivatalos, s mielőtt elmegy otthonról, anyukája így oktatja: — Ne felejtsd megköszönni az uzsonnát, arról pedig, ami nem ízlik, ne beszélj. — Vízszintes 1 — függőleges 12 — jelentette ki ezek után Pistike, amikor távozott a vendégségből. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. A futballbíró lefújja
14. A függ. 52 vége
15. Világrész
16. Sok víz
18. Kínai kikötőváros
20. Legfontosabb szervünk
21. Pech a futballpályán
23. Halk zaj
25. Helyrag
26. A spicli teszi
27. Nemzetközi szervezet
28. B. U. I.
29. Hegység Bulgáriában
31. Az indium vegyjele
33. G. Á. K.
35. A végén C-vel: fa
37. Átnyújt
38. A halandó ember utolsó előtti pihenőhelye
40. A hatalom kíméletlen és törvénytelen alkalmazása
43. Kerek szám
44. Az ezüst jele
45. Ókori üdvözlés
46. Szerencsét remélő emberek találkozóhelye
47. Névmás
49. Fém
50. Igekötő
51. Zsíros, kövér termőtalaj
53. Közös cél elérésére alakult szervezet
56. Hektoliter
57. Edény
58. Kínai területmérték
59. Az alumínium jele
60. Egy nagy iparvállalatunk betűjele
61. Csillag — angolul (sztárnak mondjuk „magyarul")
63. ... ragd
65. Kiváló tanuló — ismert idegen szóval
69. A máj választja ki

FÜGGŐLEGES

2. Területmérték
3. Spanyol férfi megszólítása
4. Szoba elsötétítésére használatos — egyre ritkábban
5. Az ő számára
6. Nagyon régi
7. A szabadságharc óta szomorú emlékű helység
8. Német prepozíció
9. Lassan járj, tovább ...
10. Mesterkélt testtartás
11. Vidék Görögországban
17. Egy — angolul
19. Azonos betűk
22. Légnemű anyag
24. Dohányt élvez
27. Szeparatista baszk szervezet
28. Néha fává növő cserje
30. Ősmagyar vezér
32. Az Észak-atlanti Szövetség
33. Afrikában élő karcsú kérődző állat
34. Mészkőhegység
36. Megszólítás, mely 1945-ben megszűnt
39. Svájci kisváros, melyet az tett nevezetessé, hogy Chaplin itt töltötte életének utolsó szakaszát
41. Folyékony készítmény, tészták ízesítésére
42. Stratford on ... (Shakespeare szülővárosa)
44. Angol férfinév (Eden keresztneve volt)
48. Káros szenvedéllyé válhat
52. Kenyere javát megette
54. Növény megvastagodott föld alatti szára
55. Férfinév
60. Időhatározó
62. Külföldi hírügynökség
64. Mint az 59. vízsz.
66. M. E.
67. A 23. vízsz. első és utolsó betűje
68. Ételízesítő

ÍGY MÁR MÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Nem, mert otthon éjszaka még nyolc órával megtoldom.

200—200 forintot nyert:

Bodnár Ferencné, Debrecen, Jókai u. 12. 4026
Pozsonyi Imre, Szeged, Bercsényi u. 8/a. 6721
Bene Miklósné, Újtikos, József A. u. 2. 4096

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ENERGIATARTALÉKOK

